

SEE MORE JESUS • WANTTOSEEMORE.COM

عیسی کیست؟ — یک مطالعه کتاب مقدس بر اساس نسخه کینگ جیمز با اعداد استرانگ

عیسی کیست؟ • گشتی در کتاب مقدس، از پیدایش تا مکاشفه

آموزه بنیادین کتاب مقدس — انجیل عیسی مسیح

سخن آغازین

هفتصد سال پیش از تولد عیسی، پیامبری نوشت که این کودک چه نامیده خواهد شد. این نامی نیست که به یک انسان بدهید. برای خواندن این مطالعه لازم نیست چیزی را باور داشته باشید. تنها لازم است که مایل به نگاه کردن باشید. تقریباً همه کسانی که زنده اند نام عیسی را شنیده اند. اما تعداد بسیار کمتری آنچه را که خود کتاب مقدس درباره او می گوید خوانده اند و آن را برای خود سنجیده اند. هر آنچه امروز باور دارید، و هر آنچه به شما آموزش داده شده، برای ما تفاوتی ندارد. خوشحالیم که شما اینجا هستید تا درک خود از عیسی را از منبع اصلی گسترش دهید. هر آیه به طور کامل چاپ شده است، به گونه ای که شما تمام جمله را می بینید و نه تنها بخشی از آن را. هر جا که کتاب مقدس چیزی را به طور مستقیم بیان می کند، این مطالعه همان را می گوید. هر جا که نتیجه ای از کار هم قرار دادن آیات به دست می آید، این مطالعه آن را نیز بیان می کند. هیچ چیز در اینجا صرفاً به سخن یک شخص وابسته نیست. اکنون آنچه را که پیامبر نوشت بخوانید.

لنگر آغازین

اشعیا 9:6 زیرا که برای ما ولدی زاییده و پسری به ما بخشیده شد و سلطنت بر دوش او خواهد بود و اسم او عجیب و مشیر و خدای قدیر و پدر سرمدی و سرور سلامتی خوانده خواهد شد.

کودکی زاده شد + پسری بخشیده شد → نام او خدای قدیر خوانده خواهد شد.

هفتصد سال پیش از تولد عیسی، نبی ای نوشت که این کودک، خدای قدیر خوانده خواهد شد. عیسی نوزاد در آخور خوابیده بود. آیه را به آرامی بخوانید. این آیات پیام کامل این مطالعه را بیان می کنند.

الف. خدایی که گفت «بیایید» — یک خدا، و بیش از یک گوینده

A1. پیدایش 1:26 و خدا گفت: «آدم را بصورت ما و موافق شبیه ما بسازیم تا بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و بهایم و بر تمامی زمین و همه حشراتی که بر زمین می خزند، حکومت نماید.» (27) پس خدا آدم را بصورت خود آفرید. او را بصورت خدا آفرید. ایشان را نر و ماده آفرید.

آدم را به صورت ما و موافق شبیه ما بسازیم → پس خدا آدم را به صورت خود آفرید.

(افکار شخصی من: پیدایش 1:26 و پیدایش 1:27 را با هم بخوان. تفاوت میان این دو آیه را نرم و ملایم نکن. پیدایش 1:26 می گوید «ما» و «مانند ما» پیدایش 1:27 می گوید «به صورت خود» و «خدا آفرید» که هر دو مفرد هستند. کتاب مقدس هر دو آیه را بدون عنبرخواهی کنار هم بیان می کند. کتاب مقدس فقط هر دو را بیان

می‌کند).

A2. پیدایش 3:22 و خداوند خدا گفت: «همانا انسان مثل یکی از ما شده است، که عارف نیک و بد گردیده. اینک مبادا دست خود را دراز کند و از درخت حیات نیز گرفته بخورد، و تا به ابد زنده ماند.»
انسان مثل یکی از ما شده است که نیک و بد را بداند.

A3. پیدایش 11:7 اکنون نازل شویم و زبان ایشان را در آنجا مشوش سازیم تا سخن یکدیگر را نفهمند.
بیاید نازل شویم + زبان ایشان را مشوش گردانیم.

A4. اشعیا 6:8 آنگاه آواز خداوند را شنیدم که می‌گفت: «که را بفرستم و کیست که برای ما برود؟» گفتم: «لبیک مرا بفرست.»
که را بفرستم + کیست که برای ما برود؟

(افکار شخصی من: به دقت به اشعیا ۶:۸ نگاه کنید. آن یک آیه هر دو شکل را در یک جمله دارد: «کیستی که بفرستم» و «کیستی که برای ما برود». همان گوینده صورت مفرد و صورت جمع را با هم به کار می‌برد. این یک اشتباه نگارشی نیست، و همچنین خدا در حال استفاده از کلمه‌ای جمع برای توصیف خودش به تنهایی نیست. همین الگو بارها، در بسیاری از کتاب‌های مختلف کتاب مقدس، در طول قرن‌های متمادی، تکرار می‌شود).

A5. تثنیه 6:4 ای اسرائیل بشنو، یهوه، یهوه، خدای ما، یهوه واحد است. [H259 echad] **ای اسرائیل بشنو، یهوه، خدای ما، یهوه واحد است.**

(افکار شخصی من: تثنیه ۶:۴ بر کل این مطالعه حاکم است. تنها یک خدا وجود دارد، و فقط یکی: نه دو، نه سه، نه بسیار. هر آیه‌ای در این مطالعه که گمان کند به خدای دومی اشاره دارد، به غلط خوانده شده است، و تثنیه ۶:۴ آزمونی برای آن است. به کلمه‌ی عبری‌ای که این آیه برای «یک» به کار می‌برد توجه کنید. این کلمه إحاد است. همان کلمه‌ای است که وقتی شام و صبح یک روز نامیده می‌شوند، به کار رفته است، هرچند یک روز دو بخش دارد، و نیز وقتی که مرد و همسرش یک تن نامیده می‌شوند، هرچند دو نفرند. کتاب مقدس واژه‌ای برای «یک» برگزیده است که اجازه می‌دهد بیش از یک شخص در درون آن جای گیرد. سپس پیدایش ۱:۲۶ ثبت می‌کند که خدا گفت «بگذاریم».)

A6. اشعیا 45:5 من یهوه هستم و دیگری نیست و غیر از من خدایی نی. من کمر تو را بستم هنگامی که مرا نشناختی.
من یهوه هستم + و دیگری نیست + و غیر از من خدایی نیست.

(افکار شخصی من: اشعیا ۴۵:۵ روی دیگر این حقیقت را بیان می‌کند، و این مطالعه از آن اجتناب نخواهد کرد. خدا به روشنی بیان می‌کند که غیر از او خدایی نیست. هر آنچه بقیه‌ی این صفحات بیاورد، هرگز نمی‌تواند خدای دومی را اضافه کند. آنچه در واقع خواهند یافت، عجیب‌تر و بهتر از یک خدای دوم است: خدای واحدی که خود را بر مردم آشکار می‌سازد.)

B. آن که فرشته خداوند نامیده شد — که خدا نیز نامیده شده است

کلمه عبری که "فرشته" ترجمه شده، ملاک (H4397) است. ملاک به معنای کسی است که فرستاده شده است. ملاک به مأموریت شخص فرستاده شده اشاره دارد، نه به ماهیت آن شخص. توجه کنید که کتاب مقدس در روایات زیر با این شخص فرستاده شده خاص چه می‌کند.

ب.1. هاجر در بیابان — او او را نام می‌نهد

پیدایش 16:7 و فرشته خداوند او را نزد چشمه آب در بیابان، یعنی چشمه‌ای که به راه شور است، یافت. [H4397 malak] (8) و گفت: «ای هاجر کنیز سارای، از کجا آمدی و کجا می‌روی؟» گفت: «من از حضور خاتون خودسارای گریخته‌ام.» (9) فرشته خداوند به وی گفت: «نزد خاتون خود برگرد و زیر دست او مطیع شو.» (10) و فرشته خداوند به وی گفت: «ذريت تو را بسیار افزون گردانم، به حدی که از کثرت به شماره نیایند.»
فرشته خداوند گفت، من ذريت تو را بسیار افزون خواهم ساخت.

پیدایش 16:13 و او، نام خداوند را که با وی تکلم کرد، «انت ایل رئی» خواند، زیرا گفت: «آیا اینجانیز به عقب او که مرا می‌بیند، نگرستم.»
و او، نام خداوند را که با وی تکلم کرد، «انت ایل رئی» خواند.

(افکار شخصی من: دو چیز در پیدایش ۱۶ باید خواننده را متوقف سازد. نخست، آن که «فرشته خداوند» نامیده می‌شود می‌گوید «من نسل تو را بسیار افزون خواهم گردانید.» او نمی‌گوید «خداوند نسل تو را افزون خواهد گردانید.» او همچون کسی سخن می‌گوید که خود این افزونی را انجام می‌دهد. دوم، خود متن کتاب مقدس، به نظر هاجر، این فرشته خداوند را «خداوندی که با او سخن گفت» می‌نامد. هاجر همین شخص را «تو ای خدا» می‌خواند. راوی کتاب پیدایش با هاجر هم‌رأی است.)

B2. دست بر اسحاق — او به خود قسم می‌خورد

پیدایش 22:11 در حال، فرشته خداوند از آسمان وی را ندا درداد و گفت: «ای ابراهیم! ای ابراهیم!» عرض کرد: «لبیک.» (12) گفت: «دست خود را بر پسر دراز مکن، و بدو هیچ مکن، زیرا که الان دانستم که تو از خدا می‌ترسی، چونکه پسر یگانه خود را از من دریغ نداشتی.»
چونکه پسر یگانه خود را از من دریغ نداشتی.

پیدایش 22:15 بار دیگر فرشته خداوند، به ابراهیم از آسمان ندا درداد (16) و گفت: «خداوند می‌گوید: به ذات خود قسم می‌خورم، چونکه این کار را کردی و پسر یگانه خود را دریغ نداشتی، (17) هر آینه تو را برکت دهم، و ذريت تو را کثیر سازم، مانند ستارگان آسمان، و مثل ریگهایی که بر کناره دریاست. و ذريت تو دروازه های دشمنان خود را متصرف خواهند شد. (18) و از ذريت تو، جميع امتهای زمین برکت خواهند یافت، چونکه قول مرا شنیدی.»

به ذات خود قسم خوردم، خداوند می‌گوید → در ذریت تو جمیع امت‌های زمین برکت خواهند یافت.

(افکار شخصی من: دو عبارت را در پیدایش ۲۲: ۱۱-۱۸ در نظر بگیرید. عبارت نخست این است: «پسر خود را از من دریغ نداشتی.» ابراهیم پسر خود را به خدا تقدیم می‌کرد. گوینده در این عبارت می‌گوید که پسر از خود گوینده دریغ نداشته شده است. عبارت دوم این است: «خداوند می‌گوید به ذات خود قسم خوردم.» در روزگاران قدیم، شخص به کسی بزرگ‌تر از خود سوگند یاد می‌کرد. یک فرشته آفریده‌شده که تنها پیامی را می‌رساند به ذات خویش سوگند یاد نمی‌کند. یک فرشته آفریده‌شده سوگندی را با نام عهده خدا امضا نمی‌کند. عبرانیان ۶: ۱۳ دلیل آن را بیان می‌کند. عبرانیان ۶: ۱۳ می‌گوید خدا به ذات خود قسم خورد. عبرانیان ۶: ۱۳ دلیل را چنین بیان می‌کند: «زیرا به بزرگ‌تر از خود نمی‌توانست قسم خورد.»)

B3. یعقوب با مردی کشتی می‌گیرد — و آن مکان را «روی خدا» می‌نامد

پیدایش 32:24 و یعقوب تنها ماند و مردی با وی تا طلوع فجر کشتی می‌گرفت. (25) و چون او دید که بر وی غلبه نمی‌یابد، کف ران یعقوب را لمس کرد، و کف ران یعقوب در کشتی گرفتن با او فشرده شد. (26) پس گفت: «مرا رها کن زیرا که فجر می‌شکافد.» گفت: «تا مرا برکت ندهی تو را رها نکنم.»

مردی با او کشتی گرفت → تو را رها نخواهم کرد مگر آنکه مرا برکت دهی.

پیدایش 32:28 گفت: «از این پس نام تو یعقوب خوانده نشود بلکه اسرائیل، زیرا که با خدا و با انسان مجاهده کردی و نصرت یافتی.» (29) و یعقوب از او سوال کرده، گفت: «مرا از نام خودآگاه ساز.» گفت: «چرا اسم مرا می‌پرسی؟» و او رادر آنجا برکت داد. (30) و یعقوب آن مکان را «فنیئیل» نامیده، گفت: «زیرا خدا را روبرو دیدم و جانم رستگار شد.»

همچون سروری با خدا توانستی → خدا را روبرو دیدم و جانم رهایی یافت.

(افکار شخصی من: متن پیدایش ۳۲ این شخص را مردی می‌نامد. این مردی که با یعقوب کشتی می‌گیرد، می‌گوید یعقوب با خدا قدرت دارد. یعقوب آن زمین را «چهره‌ی خدا» می‌نامد. یعقوب می‌گوید جان‌ش نجات یافته است. یعقوب از این مرد نامی می‌پرسد. یعقوب نامی دریافت نمی‌کند، فقط سؤالی متقابل. این سؤال بی‌پاسخ درباره‌ی نام را به خاطر بسیار. همین سؤال دوباره، در کتابی دیگر از کتاب مقدس، صدها سال بعد، پیش می‌آید.)

B4. بوته‌ای که می‌سوخت — فرشته‌ای که «من هستم» است

خروج 3:2 و فرشته خداوند در شعله آتش از میان بوته‌ای بروی ظاهر شد، و چون او نگریست، اینک آن بوته به آتش مشتعل است اما سوخته نمی‌شود. (3) و موسی گفت: «اکنون بدان طرف شوم، و این امر غریب را ببینم، که بوته چرا سوخته نمی‌شود.» (4) چون خداوند دید که برای دیدن مایل بدان سومی شود، خدا از میان بوته به وی ندا درداد و گفت: «ای موسی! ای موسی!» گفت: «لبیک.» (5) گفت: «بدین جا نزدیک میا، نعلین خود را از پای‌هایت بیرون کن، زیرا مکانی که در آن ایستاده‌ای زمین مقدس است.» (6) و گفت: «من هستم خدای پدرت، خدای ابراهیم، و خدای اسحاق، و خدای یعقوب.» آنگاه موسی روی خود را پوشانید، زیرا ترسید که به خدا بنگرد.

فرشته خداوند در شعله آتش ظاهر شد → خدا او را از میان بوته صدا زد.

خروج 3:14 خدا به موسی گفت: «هستم آنکه هستم.» و گفت: «به بنی اسرائیل چنین بگو: اهی (هستم) مرا نزد شما فرستاد.»
من هستم آنکه هستم → هستم مرا نزد شما فرستاد.

(افکار شخصی من: خروج ۳:۲ می‌گوید فرشته خداوند. دو آیه بعد، خروج ۳:۴ می‌گوید خداوند، و خدا. همان بوته، همان آتش، و همان صدا در هر دو ظاهر می‌شوند. کتاب مقدس هرگز این را تناقض نمی‌شمارد. همین صدا سپس نامی را می‌دهد که اسرائیل تا ابد آن را حمل خواهد کرد: هستم آنکه هستم.)

دیدگاهی متفاوت، صحنه‌ای یکسان — بوته سوزان و عیسی در صحن‌های معبد

یوحنا 8:56 پدر شما ابراهیم شادی کرد براینکه روز مرا ببیند و دید و شادمان گردید.» (57) یهودیان بدو گفتند: «هنوز پنجاه سال نداری و ابراهیم را دیده‌ای؟» (58) عیسی بدیشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم که پیش از آنکه ابراهیم پیدا شود من هستم.» (59) آنگاه سنگ‌ها برداشتند تا او را سنگسار کنند. اما عیسی خود رامخفی ساخت و از میان گذشته، از هیکل بیرون شد و همچنین برفت.

پیش از آنکه ابراهیم بوجود آید، من هستم → پس سنگها را برداشتند تا او را سنگسار کنند.

(افکار شخصی من: این دو صحنه را کار هم بگذارید و بگذارید تفاوت، درس بدهد. کار بوته، صدایی از میان آتش می‌گوید من هستم. موسی در برابر بوته روی خود را می‌پوشاند. در معبد، مردی در برابر جمعیتی ایستاده می‌گوید من هستم. جمعیت سنگ برمی‌دارند. جمعیت درباره‌ی آنچه عیسی گفت دچار سردرگمی نبودند. جمعیت دقیقاً منظور عیسی را فهمیدند. جمعیت سخنان عیسی را سزاوار سنگسار دانستند. همچنین توجه کنید که عیسی نگفت «پیش از آنکه ابراهیم پدید آید، من بودم.» عیسی گفت من هستم.)

ب۵. مانوح و همسرش — نامی که عجیب است

داوران 13:3 و فرشته خداوند به آن زن ظاهر شده، او را گفت: «اینک توحال نازاد هستی و نژاییده‌ای لیکن حامله شده، پسری خواهی زایید.
و فرشته خداوند به آن زن ظاهر شده → پسری خواهی زایید.

داوران 13:17 و مانوح به فرشته خداوند گفت: «نام تو چیست تا چون کلام تو واقع شود، تو را اکرام نمایم.» [H6383 piliy] (18) فرشته خداوند وی را گفت: «چرا درباره اسم من سوال می‌کنی چونکه آن عجیب است.»

چرا درباره اسم من سوال می‌کنی چونکه آن عجیب است؟

داوران 13:20 زیرا واقع شد که چون شعله آتش از مذبح به سوی آسمان بالا می‌رفت، فرشته خداوند در شعله مذبح صعود نمود، و مانوح و زنش چون دیدند، رو به زمین افتادند. (21) و فرشته خداوند بر مانوح و زنش دیگر ظاهر نشد، پس مانوح دانست که فرشته خداوند بود. (22) و مانوح به زنش گفت: «البته خواهیم مرد، زیرا خدا را دیدیم».

فرشته خداوند در شعله مذبح بالا رفت → ما البته خواهیم مرد، زیرا خدا را دیده‌ایم.

(افکار شخصی من: سه چیز در داوران ۱۳ برجسته است. مانوح نام را می‌پرسد، درست همان طور که یعقوب در پیدایش ۲۲ چنین کرد. نام این بار نیز از مانوح پنهان نگه داشته می‌شود، این بار با دلیلی بیان شده. کلمه عبری داده شده برای آن دلیل پایی (H6383) است. ترجمه کینگ جیمز (KJV) پایی را به صورت "سری" ترجمه می‌کند. پایی به معنای بسیار عجیب‌تر از آن است که شناخته شود. پایی از همان ریشه‌ای می‌آید که پله (H6382)، کلمه‌ای که در اشعیا ۹:۶ به "عجیب" ترجمه شده، جایی که فرزندی که برای ما زاده شده نامیده می‌شود. همین فرشته خداوند سپس در شعله مذبح بالا می‌رود. نتیجه‌گیری خود مانوح این نیست که "ما فرشته‌ای دیده‌ایم." نتیجه‌گیری مانوح این است که "ما خدا را دیده‌ایم.")

B6. سردار در بیرون اریحا — پرستش شد، و کفش‌ها را بیرون آورد

یوشع 5:13 و واقع شد چون یوشع نزد اریحا بود که چشمان خود را بالا انداخته، دید که اینک مردی با شمشیر برهنه در دست خود پیش وی ایستاده بود. و یوشع نزد وی آمده، او را گفت: «آیا تو از مهابستی یا از دشمنان ما؟» [H8269 sar] (14) گفت: «نی، بلکه من سردار لشکر خداوند هستم که الان آمدم.» پس یوشع روی به زمین افتاده، سجده کرد و به وی گفت: «آقایم به بنده خود چه می‌گویید؟» (15) سردار لشکر خداوند به یوشع گفت که «نعلین خود را از پایت بیرون کن زیرا جایی که تو ایستاده‌ای مقدس است.» و یوشع چنین کرد.

و یوشع به روی خود بر زمین افتاده، سجده کرد → نعلین خود را از پایت بیرون کن، زیرا مکانی که در آن ایستاده‌ای مقدس است.

دیدگاه متفاوت، صحنه یکسان — دو مرد که به آنها گفته شد کفش‌های خود را درآورند

خروج 3:5 گفت: «بدین جا نزدیک میا، نعلین خود را از پایهایت بیرون کن، زیرا مکانی که در آن ایستاده‌ای زمین مقدس است.»

نعلین خود را از پایهایت بیرون کن، زیرا مکانی که در آن ایستاده‌ای زمین مقدس است.

(افکار شخصی من: به یک فرمان توجه کنید که تقریباً با همان کلمات، به دو مرد مختلف، صدها سال از هم دور، داده شده است. کنار بوته، فرمان از صدایی می‌آید که متن کتاب مقدس آن را بهوه و خدا می‌نامد. بیرون اریحا، فرمان از مردی می‌آید که شمشیری در دستش ایستاده است. یوشع بر روی صورت خود می‌افتد و این مرد را پرستش می‌کند. آن مرد پرستش را رد نمی‌کند. این را با آنچه یک فرشته واقعاً آفریده شده انجام می‌دهد، هنگامی که مردی می‌کوشد فرشته را پرستش کند، مقایسه کنید. فرشته می‌گوید: «من هم خدمت تو هستم» (مکاشفه ۱۹:۱۰)، و «خدا را پرستش کن» (مکاشفه ۲۲:۹). یوحنا دو بار کوشید فرشته‌ای را پرستش کند، و هر دو بار فرشته آن را رد کرد. هیچ‌کس پرستش یوشع بیرون اریحا را رد نکرد.)

ب.۷. اکنون عهد جدید چیزی بسیار روشن می‌گوید

یوحنا 1:18 خدا راه‌گزار کسی ندیده است؛ پسر یگانه‌ای که در آغوش پدر است، همان او را ظاهر کرد. [G1834 exegeomai] **[G3439 monogenes]**

هیچ‌کس هرگز خدا را ندیده است → پسر یگانه او را آشکار ساخته است.

یوحنا 5:37 و کلام او را در خود ثابت ندارید زیرا کسی را که پدر فرستاد شما بدو ایمان نیاوردید.

هرگز آواز او را نشنیده و صورت او را نیز ندیده‌اید.

1 تیموتاوس 6:16 که تنها لایموت و ساکن در نوری است که نزدیک آن نتوان شد و احدی از انسان او را ندیده و نمی‌تواند دید. او را تا ابدالابد اکرام و قدرت باد. آمین.

ساکن در نوری که هیچ‌کس نمی‌تواند به آن نزدیک شود → که احدی از انسان‌ها او را ندیده و نمی‌تواند ببیند.

حال دو نیمه کتاب مقدس را کنار هم بگذارید و این دو نیمه را با هم بخوانید.

عهد عتیق بارها و بارها می‌گوید که مردم این شخص را دیدند، با او سخن گفتند، در حضور او غذا خوردند، با او کشتی گرفتند و زنده ماندند.

عهد جدید به روشنی و سه بار می‌گوید که هیچ‌کس هرگز خدای پدر را ندیده است، و هیچ‌کس نمی‌تواند خدای پدر را ببیند.

هر دو گفته درست است. پس شخصی که مردم در عهد عتیق دیدند و پدر که کسی نمی‌توانست او را ببیند، یک شخص نیستند. یوحنا بیان می‌کند که آن شخص دیده شده کیست. او می‌گوید آن شخص دیده شده، پسر یگانه است، پسری که در آغوش پدر است، و همین پسر است که خدای پدر را بیرون آورده تا خدای پدر دیده شود.

(افکار شخصی من: درست همین‌جا باید مراقب و صادق بود، چون دقیقاً همین‌جاست که ممکن است انسان شروع کند به افزودن چیزی بر کتاب مقدس. آنچه به طور مستقیم بیان شده این است: خود متن عهد عتیق این شخص فرستاده‌شده را بیهو و خدا می‌نامد، و کسانی که با این شخص فرستاده‌شده روبه‌رو شدند نیز همین را می‌گویند. این بخش یک نتیجه‌گیری نیست. این همان چیزی است که جملات می‌گویند. آنچه از طریق کار هم گذاشتن آیات به دست می‌آید این است: که این شخص مشخص مرئی، به طور خاص همان پسر است. هیچ آیه‌ی واحدی نمی‌گوید «فرشته‌ی بیهو در پیدایش ۱۶ همان عیسی است.» این نتیجه با قرار دادن یوحنا ۱:۱۸، یوحنا ۵:۳۷ و اول تیموتائوس ۶:۱۶ در کنار روایات عهد عتیق و پرسیدن این‌که چه کسی دیده می‌شد، به دست می‌آید. به همین دلیل است که آن برجسب آنجا قرار دارد، و آن برجسب همان‌جا باقی می‌ماند).

ب. ۸. و پیام‌آور-که-همان-خداوند-است بار دیگر در بسیار انتهای عهد عتیق ظاهر می‌شود

ملاک ۱:۳: اینک من رسول خود را خواهم فرستاد و او طریق را پیش روی من مهیا خواهد ساخت و خداوندی که شما طالب او می‌باشید، ناگهان به هیکل خود خواهد آمد، یعنی آن رسول عهدی که شما از او مسرور می‌باشید. هان او می‌آید! قول بیهو صباوت این است. [H4397 malak]

من قاصد خود را می‌فرستم + و او راه را پیش روی من مهیا خواهد ساخت → و خداوند ناگهان به هیکل خود خواهد آمد، یعنی همان رسول عهد.

منظری متفاوت، صحنه‌ای یکسان — رسول وعده داده‌شده، و رسول شناخته‌شده

مرقس ۱:۲: چنانکه در اشعیا نبی مکتوب است، «اینک رسول خود را پیش روی تو می‌فرستم تاراه تو را پیش تو مهیا سازد. (3) صدای ندا کننده‌ای در بیابان که راه خداوند را مهیا سازید و طرق او راراست نمایید.» (4) یحیی تعمیددهنده در بیابان ظاهر شد و بجهت آمرزش گناهان به تعمید توبه موعظه می‌نمود.

اینک، من رسول خود را پیش روی تو می‌فرستم → راه خداوند را مهیا سازید.

(افکار شخصی من: ملاکی ۳:۱ در یک آیه از دو شخص فرستاده‌شده نام می‌برد. یکی از این فرستادگان پیش‌رو راه می‌رود تا راه را باز کند. دیگری «خداوند» و «فرشته عهد» خوانده می‌شود. این فرستاده دوم همان کسی است که به هیکل خود خداوند می‌آید. مرقس انجیل خود را با نقل همین سطر از ملاکی ۳:۱ آغاز می‌کند. مرقس آن راه‌گشا را یوحنا، در بیابان، معرفی می‌کند. این کار نام فرستاده دوم را در آن نقطه ناگفته باقی می‌گذارد. عهد عتیق در انتظار فرشته‌ای که خود خداوند است به پایان می‌رسد. عهد جدید با ورود همان فرشته آغاز می‌شود).

ج. هیزمی که بر پسر یگانه نهاده شد — ابراهیم و اسحاق بر کوه

C1. پیدایش 22:۲ گفت: «اکنون پسر خود را، که یگانه توست و او را دوست می‌داری، یعنی اسحاق را بردار و به زمین موریابرو، و او را در آنجا، بر یکی از کوههایی که به تو نشان می‌دهم، برای قربانی سوختنی بگذران.» [H3173 yachiyd]

اکنون پسر خود، یعنی یگانگات اسحاق را که او را دوست می‌داری، بردار → او را در آنجا برای قربانی سوختنی بگذران.

C2. پیدایش 22:6 پس ابراهیم، هیزم قربانی سوختنی را گرفته، بر پسر خود اسحاق نهاد، و آتش و کارد را به دست خود گرفت؛ و هر دو با هم می‌رفتند. [H6086 ets]

و ابراهیم هیزم قربانی سوختنی را گرفته، بر پسر خود اسحاق نهاد → ایشان هر دو با هم می‌رفتند.

(افکار شخصی من: در پیدایش ۲۲:۶، پدر هیزم را حمل نمی‌کند. اسحاق هیزم را بر دوش گرفته از کوه بالا می‌رود. ابراهیم اسحاق را بر روی همان هیزم قرار خواهد داد. کلمه عبری برای آن هیزم، عص (H6086) است. این واژه معمول برای درخت زنده، و همچنین برای چوب بریده‌شده است. همین واژه نام درخت حیات، و درخت وسط باغ را نیز در بر می‌گیرد).

C3. پیدایش 22:7 واسحاق پدر خود، ابراهیم را خطاب کرده، گفت: «ای پدر من!» گفت: «ای پسر من لیبک؟» گفت: «اینک آتش و هیزم، لکن بره قربانی کجاست؟» (8) ابراهیم گفت: «ای پسر من، خدا بره قربانی را برای خود مهیا خواهد ساخت.» و هر دو با هم رفتند.

بره برای قربانی سوختنی کجاست؟ → خدا برای خود بره‌ای تدارک خواهد دید.

C4. پیدایش 22:13 آنگاه، ابراهیم، چشمان خود را بلند کرده، دید که اینک قوچی، در عقب وی، در بیشه‌ای، به شاخهایش گرفتار شده. پس ابراهیم رفت و قوچ را گرفته، آن را در عوض پسر خود، برای قربانی سوختنی گذراند.

قوچی که شاخ‌هایش در بوته‌ای گیر کرده بود → او را به جای پسرش برای قربانی سوختنی تقدیم کرد.

پیدایش 22:14 و ابراهیم آن موضع را «بیهو یری» نامید، چنانکه تا امروز گفته می‌شود: «در کوه، بیهو، دیده خواهد شد. در کوه، بیهو، دیده خواهد شد.

(افکار شخصی من: دوباره سؤال فرزند را در پیدایش ۲۲:۷ در نظر بگیرید: بره کجاست؟ ابراهیم به این سؤال پاسخ می‌دهد. پاسخ ابراهیم فراتر از آن چیزی می‌رود که او می‌دانست. ابراهیم می‌گوید: «خدا برای خود بره‌ای برای قربانی سوختنی تهیه خواهد کرد.» این عبارت می‌تواند دو معنا داشته باشد. یک معنا این است که خدا بره‌ای برای استفاده خود به دست خواهد آورد. معنای دیگر این است که خدا خودش را به عنوان بره تهیه خواهد کرد. آنچه خدا در آن روز واقعاً فراهم کرد یک قوچ بود، نه یک بره. قوچ یک گوسفند نر بالغ است. این قوچ به جای فرزند مرد، در حالی که شاخ‌هایش گیر کرده بود. سؤال اسحاق به یک معنا در آن کوه پاسخ داده می‌شود. سؤال اسحاق به معنای دیگری نیز باز باقی می‌ماند. هنوز بره‌ای بدهکار است. ابراهیم آن مکان را با وعده‌ای در زمان آینده نام می‌گذارد: «در کوه بیهو دیده خواهد شد.»)

دیدگاهی متفاوت، صحنه‌ای یکسان — پسری که هیزم را حمل کرد، و پسری که صلیب را حمل کرد

پیدایش 22:6 پس ابراهیم، هیزم قربانی سوختنی را گرفته، بر پسر خود اسحاق نهاد، و آتش و کارد را به‌دست خود گرفت؛ و هر دو با هم می‌رفتند.

ابراهیم هیزم را بر پسرش اسحاق نهاد → آن دو با هم رفتند.

یوحنا 19:17 و صلیب خود را برداشته، بیرون رفت به موضعی که به جمجمه مسمی بود و به عبرانی آن را جلجتا می‌گفتند.

او در حالی که صلیب خود را بر دوش می‌کشید، به محلی که به جمجمه معروف بود بیرون رفت.

یوحنا 19:18 او را در آنجا صلیب نمودند و دو نفر دیگر را از این طرف و آن طرف و عیسی را در میان.

در آنجا او را مصلوب کردند + عیسی در میان.

(افکار شخصی من: یک پدر، پسری یگانه که پدر او را دوست دارد، تپه‌ای، هیزمی که بر پشت خود پسر گذاشته شده، و پسری که زیر آن هیزم بالا می‌رود. این صحنه دوبار در کتاب مقدس رخ داده است. بار اول، در پیدایش ۲۲، خدا جاقو را متوقف کرد. خدا قوچی جایگزین را به جای پسر گذاشت. بار دوم، بر صلیب، هیچ‌کس مرگ را متوقف نکرد. این بار، پسر خود جایگزین بود. به یک تفاوت دیگر میان این دو صحنه توجه کنید. اسحاق پرسید، «بَرّه کجاست؟» آن روز پاسخی برای پرسش اسحاق نبود. پاسخ بعدها، در رود اردن، از زبان یحیی آمد. یحیی به مردی اشاره کرد که به سوی او می‌آمد.)

C5. یوحنا 1:29 و در فردای آن روز یحیی عیسی را دید که به‌جانب او می‌آید. پس گفت: «اینک بره خدا که گناه جهان را برمی‌دارد!

پس گفت: «اینک بره خدا که گناه جهان را برمی‌دارد.

C6. پیدایش 22:2 گفت: «اکنون پسر خود را، که یگانه دوست و او را دوست می‌داری، یعنی اسحاق را بردار و به زمین موری برو، و او را در آنجا، بر یکی از کوههایی که به تو نشان می‌دهم، برای قربانی سوختنی بگذران.»

یوحنا 3:16 زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد.

[G3439 monogenes]

پسر یگانه‌ات را، که او را دوست می‌داری → پسر یگانه خود را داد.

C7. عبرانیان 11:17 به ایمان ابراهیم چون امتحان شد، اسحاق را گذرانید و آنکه وعده‌ها را پذیرفته بود، پسر یگانه خود را قربانی می‌کرد؛ (18) که به او گفته شده بود که «نسل تو به اسحاق خوانده خواهد شد.» (19) چونکه یقین دانست که خدا قادر بر برانگیزانیدن از اموات است و همچنین او را در مثلی از اموات نیز بازیافت.

او پسر یگانه خود را تقدیم کرد → زیرا یقین داشت که خدا قادر است او را حتی از مردگان برخیزاند.

(افکار شخصی من: نویسنده کتاب عبرانیان همان واژه یونانی را برای اسحاق به کار می‌برد که یوحنا برای عیسی به کار می‌برد. آن واژه «یگانه زاده»، مونوگنس (G3439) است. نویسنده عبرانیان به ما می‌گوید که ابراهیم در راه صعود به کوه چه فکری می‌کرد. ابراهیم فکر می‌کرد که خدا می‌تواند پسر را از مردگان برخیزاند. ابراهیم به جوانانی که در پای تپه بودند گفت: «من و پسر به آنجا می‌رویم و عبادت می‌کنیم و نزد شما بازمی‌گردیم.» ابراهیم انتظار داشت که همراه اسحاق از کوه پایین بازگردد. نویسنده عبرانیان می‌گوید ابراهیم اسحاق را «در مثلی» بازیافت. مثّل در اینجا به معنای یک تصویر یا نمادی است. سه روز پس از آن فرمان، پسری که گویی مرده بود، زنده بازگشت.)

یادداشتی درباره مکان — یادداشتی حمایتی، نه ادعایی که آیات به‌صراحت بیان می‌کنند

دوم تواریخ 3:1 و سلیمان شروع کرد به بنا نمودن خانه خداوند در اورشلیم بر کوه موری، جایی که (خداوند) بر پدرش داود ظاهر شده بود، جایی که داود در خرمگاه ارنون بیوسی تعیین کرده بود.

و سلیمان شروع کرد به بنا نمودن خانه خداوند در اورشلیم بر کوه موری.

[آیات به هم پیوسته — هیچ آیه‌ای به‌تنهایی این را نمی‌گوید]

(افکار شخصی من: پیدایش ۲۲:۲ مکانی را که خدا ابراهیم را به آنجا فرستاد، سرزمین موری می‌نامد. دوم تواریخ ۳:۱ مکانی را که سلیمان معبد را در آن بنا کرد، کوه موری در اورشلیم می‌نامد. بنابراین کوه نزدیک قربانی‌شدن اسحاق و کوه هر قربانی بعدی معبد، نام یکسانی دارند. اورشلیم همچنین همان شهری است که سربازان عیسی را بیرون از دیوار شهر مصلوب کردند. تنها آنچه را آیات می‌گویند بیان کن. آیات نمی‌گویند که جلجتا همان صخره‌ی موری بود. آیات می‌گویند که نام یکسان، همان رشته‌کوه، و همان شهر است. سخنان خود ابراهیم این بود: «در کوه بیهوش دیده خواهد شد.» ابراهیم آن سخنان را به زمان آینده گفت.)

د. خادم رنج‌دیده — بابی که صلیب را پیش از آنکه صلیبی وجود داشته باشد توصیف می‌کند

D1. اشعیا 52:13 اینک بنده من با عقل رفتار خواهد کرد و عالی و رفیع و بسیار بلند خواهد شد. (14) چنانکه بسیاری از تو در عجب بودند (از آن جهت که منظر او از مردمان و صورت او از بنی آدم بیشتر تباه گردیده بود). (15) همچنان بر امت‌های بسیار خواهد پاشید و به سبب او پادشاهان دهان خود را خواهند بست زیرا چیزهایی را که برای ایشان بیان نشده بود خواهند دید و آنچه را که نشنیده بودند خواهند فهمید. **صورت او از هر انسان بیشتر تباه گشته بود → همچنان بر امت‌های بسیار خواهد پاشید.**

D2. اشعیا 53:1 کیست که خبر ما را تصدیق نموده و کیست که ساعد خداوند بر او منکشف شده باشد؟ (2) زیرا به حضور وی مثل نهال و مانند ریشه در زمین خشک خواهد رویید. او را نه صورتی و نه جمالی می‌باشد. و چون او رامی‌نگریم منظری ندارد که مشتاق او باشیم.

کیست که خبر ما را باور کرده است؟ → نه صورتی و نه جمالی که به آن رغبت کنیم.

D3. اشعیا 53:3 خوار و نزد مردمان مردود و صاحب غمها ورنج دیده و مثل کسی که رویها را از او بپوشانند و خوار شده که او را به حساب نیاوردیم.

مردی مصیبت کش و با غمها آشنا → او خوار شد و ما او را به هیچ نشمردیم.

D4. اشعیا 53:4 لکن او غم های ما را بر خود گرفت و دردهای ما را بر خویش حمل نمود. و ما او را از جانب خدا زحمت کشیده و مضروب و مبتلا گمان بردیم. (5) و حال آنکه به سبب تقصیرهای مامجروح و به سبب گناهان ما کوفته گردید. و تادیب سلامتی ما بر وی آمد و از زخمهای او ماشفا یافتیم.

او به سبب تقصیرهای ما مجروح شد + به سبب گناهان ما کوفته گردید → به زخمهای او ما شفا یافتیم.

D5. اشعیا 53:6 جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم و هریکی از ما به راه خود برگشته بود و خداوند گناه جمیع ما را بروی نهاد.

جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم → و خداوند گناه جمیع ما را بر وی نهاد.

D6. اشعیا 53:7 او مظلوم شد اما تواضع نموده، دهان خود را نگشود. مثل بره ای که برای ذبح می برند و مانند گوسفندی که نزد پشم برنده اش بی زبان است همچنان دهان خود را نگشود.

او مثل بره ای به قتلگاه آورده می شود → دهان خود را نمی گشاید.

D7. اشعیا 53:8 از ظلم و اздаوری گرفته شد. و از طبقه او که تفکر نمود که اواز زمین زندگان منقطع شد و به جهت گناه قوم من مضروب گردید؟

او از زمین زندگان منقطع شد → زیرا به سبب تقصیر قوم من مضروب گشت.

D8. اشعیا 53:9 و قبر او را با شیریان تعیین نمودند و بعد از مردنش با دولتمدان. هرچند هیچ ظلم نکرد و در دهان وی حيله ای نبود.

قبر او را با شیریان قرار دادند + با دولتمدان در مرگش → با آنکه هیچ ظلمی نکرده بود.

D9. اشعیا 53:10 اما خداوند را پسند آمد که او را مضروب نموده، به دردها مبتلا سازد. چون جان او را قربانی گناه ساخت. آنگاه ذریت خود را خواهددید و عمر او دراز خواهد شد و مسرت خداوند در دست او میسر خواهد بود.

چون جان او را قربانی گناه سازی → ذریت خود را خواهد دید و عمرش را طویل خواهد ساخت.

D10. اشعیا 53:11 ثمره مشقت جان خویش را خواهد دید و سیر خواهد شد. و بنده عادل من به معرفت خود بسیاری را عادل خواهد گردانید زیرا که او گناهان ایشان را برخویشتن حمل خواهد نمود. (12) بنابراین او را در میان بزرگان نصیب خواهم داد و غنیمت را بازورآوران تقسیم خواهد نمود، به جهت اینکه جان خود را به مرگ ریخت و از خطاکاران محسوب شد و گناهان بسیاری را بر خود گرفت و برای خطاکاران شفاعت نمود.

او جان خود را تا به موت ریخت + با خطاکاران محسوب گشت → او گناه بسیاری را برداشت و برای خطاکاران شفاعت نمود.

(افکار شخصی من: اشعیا ۵۳:۹ را بخوانید و سپس دوباره اشعیا ۵۳:۱۰ را به همان ترتیب بخوانید. آیه اول می گوید که خادم مرده بود و در قبر مردی دولت مند به خاک سپرده شد. آیه دوم می گوید که پس از آن که جان خادم قربانی گناه شود، خادم نسل خود را خواهد دید و روزهای خود را طولانی خواهد کرد. این دو گفته نمی توانند هر دو درباره مردی که مرده باقی می ماند صادق باشند. رستاخیز در این باب از اشعیا نوشته شده است، هفتصد سال پیش از آن که رستاخیز رخ دهد.)

دیدگاهی متفاوت، صحنه ای یکسان — طومار نبی، و مردی در اربابه که آن را با صدای بلند می خواند

کارهای رسولان 8:32 و فقره ای از کتاب که می خواند این بود که «مثل گوسفندی که به مذبج برند و چون بره ای خاموش نزد پشم برنده خود، همچنین دهان خود را نمی گشاید. (33) در فروتنی او انصاف از او منقطع شد و نسب او را که می تواند تقریر کرد؟ زیرا که حیات او از زمین برداشته می شود.» (34) پس خواجه سرا به فیلیپس ملتفت شده، گفت: «از تو سوال می کنم که نبی این را درباره که می گوید؟ درباره خود یا درباره کسی دیگر؟» (35) آنگاه فیلیپس زبان خود را گشود و از آن نوشته شروع کرده، وی را به عیسی بشارت داد.

نبی این را درباره چه کسی می گوید؟ → فیلیپس از همان نوشته شروع کرد و او را به عیسی بشارت داد.

(افکار شخصی من: این پرسشی صادقانه است که مردی که هرگز پاسخ آن را ننشیده بود، آن را با صدای بلند پرسید. پرسش این است: نبی درباره ای چه کسی سخن می گوید؟ پاسخ، نظر شخصی فیلیپس نیست. فیلیپس دقیقاً از همان آیه در اشعیا ۵۳ آغاز کرد. فیلیپس عیسی را از همان آیه اعلام کرد. برداشت خود رسولان از اشعیا ۵۳ برای ما نوشته شده است. هیچ کس لازم نیست درباره ای برداشت رسولان از اشعیا ۵۳ گمان زنی کند.)

E. عمانوئیل — خدا با ما، فرزندی که زاده شد و پسری که داده شد

E1. اشعیا 7:14 بنابراین خود خداوند به شما آیتی خواهد داد: اینک باکره حامله شده، پسری خواهد زایید و نام او را عمانوئیل خواهد خواند. [H6005 Immanuwel] [H5959 almah]

بنابراین خود خداوند به شما آیتی خواهد داد → اینک باکره حامله شده، پسری خواهد زایید و نام او را عمانوئیل خواهد خواند.

E2. اشعیا 9:6 زیرا که برای ما ولد زاییده و پسری به ما بخشیده شد و سلطنت بر دوش او خواهد بود و اسم او عجیب و مشیر و خدای قدیر و پدر سرمدی و سرور سلامتی خوانده خواهد شد. [H6382 pele] (7) ترقی سلطنت و سلامتی او را بر کرسی داود و بر مملکت وی انتہا نخواهد بود تا آن را به انصاف و عدالت از الان تا ابدالابد ثابت و استوار نماید. غیرت یهوه صباپوت این را بجا خواهد آورد.

کودکی زاده شد + پسری بخشیده گردید → نام او خدای قدیر، پدر سرمدی خوانده خواهد شد → افزونی سلطنت او را انتها نخواهد بود.

(افکار شخصی من: به ترتیب دو فعل در اشعیا ۹:۶ نگاه کنید. این دو فعل یکسان نیستند. این دو فعل به طور تصادفی به این ترتیب نیامده‌اند. کودکی زاده می‌شود. پسری داده می‌شود. زاده شدن نشان می‌دهد کودک چگونه به دنیا آمد. داده شدن نشان می‌دهد چه اتفاقی برای پسری افتاد که از پیش وجود داشت. حال به نام‌هایی که به این کودک داده شده توجه کنید. اشعیا ۹:۶ نمی‌گوید کودک همچون خدای قدیر خواهد بود. اشعیا ۹:۶ می‌گوید «نام او خدای قدیر خوانده خواهد شد.» نخستین نام در این فهرست، عجیب، پله (H6382) است. پله با پاسخی که مانوح در داوران ۱۳ دریافت کرد، هم‌ریشه است، آنگاه که نامی خواست و نتوانست آن را دریافت کند. در اشعیا ۹:۶، آن نام داده می‌شود.)

E3. اشعیا 9:2 قومی که در تاریکی سالک می‌بودند، نور عظیمی خواهند دید و بر ساکنان زمین سایه موت نور ساطع خواهد شد.

قومی که در تاریکی سالک می‌بودند.

E4. میکا 5:2 و توای بیت لحم افراته اگرچه در هزاره های یهودا کوچک هستی، از تو برای من کسی بیرون خواهد آمد که بر قوم من اسرائیل حکمرانی خواهد نمود و طلوع های او از قدیم و از ایام ازل بوده است.

از تو برای من بیرون خواهد آمد آنکه پیشوای اسرائیل باشد → که طلوع‌های او از قدیم و از ایام ازل بوده است.

(افکار شخصی من: یک جمله در میکا ۵:۲ هر دو سر این کل مطالعه را در خود دارد. این حکمران از یک شهر کوچک بیرون می‌آید. بیرون آمدن از یک شهر کوچک یک آغاز است، در جایی که انسان می‌تواند تا آن پیاده برود. خروج‌های این حکمران از قدیم، از ایام ازل است. خروج‌هایی از ازلیت اصلاً آغازی نیست. میکا هر دو حقیقت را در یک جمله بیان می‌کند. میکا هیچ‌یک از این دو حقیقت را تلطیف نمی‌کند.)

F. ذریت زن و باکره — نخستین وعده و تحقق آن

F1. پیدایش 3:15 و عداوت در میان تو و زن، و در میان ذریت تو و ذریت وی می‌گذارم؛ او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه وی را خواهی کوبید.

و در میان ذریت تو و ذریت وی می‌گذارم → او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه وی را خواهی کوبید.

(افکار شخصی من: خدا در باغ، هنگامی که گناه به جهان وارد شد، پیدایش ۳:۱۵ را به مار گفت. پیدایش ۳:۱۵ نخستین وعده‌ی یک نجات‌دهنده در سراسر کتاب مقدس است. توجه کنید که این آیه نسل چه کسی را نام می‌برد. در بقیه‌ی کتاب مقدس، نسب خانوادگی از طریق مردان دنبال می‌شود. نمونه‌ها عبارتند از نسل ابراهیم و نسل داوود. اینجا، تنها یک بان، در همان آغاز، نسبی که نام برده می‌شود نسل زن است. همچنین به دو زخم در این آیه توجه کنید که هم‌اندازه نیستند. پاشنه‌ی نسل زن مجروح می‌شود. سر مار کوبیده و خرد می‌شود.)

F2. غلاطیان 4:4 لیکن چون زمان به‌کمال رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زن زاییده شد و زیر شریعت متولد، (5) تا آنانی را که زیر شریعت باشند فدیہ کند تا آنکه پسر خواندگی را بیابیم.

خدا پسر خود را فرستاد که از زن تولد یافت → تا آنانی را که زیر شریعت بودند فدیہ دهد.

(افکار شخصی من: غلاطیان ۴:۴ می‌گوید که خدا پسر خود را فرستاد. سپس غلاطیان ۴:۴ می‌گوید که پسر از زنی متولد شد. فرستادن در جمله ابتدا ذکر شده است. تولد در جمله دوم ذکر شده است. این ترتیب اهمیت دارد. کسی از مکانی فرستاده نمی‌شود مگر اینکه آن شخص از پیش در آن مکان وجود داشته باشد.)

دیدگاه متفاوت، صحنه یکسان — نشانه‌ای که وعده داده شد، و نشانه‌ای که به انجام رسید

اشعیا 7:14 بنابراین خود خداوند به شما آیتی خواهد داد: اینک باکره حامله شده، پسری خواهد زایید و نام او را عمانوئیل خواهد خواند.

اینک باکره حامله شده، پسری خواهد زایید و نام او را عمانوئیل خواهد خواند.

متی 1:18 اما ولادت عیسی مسیح چنین بود که چون مادرش مریم به یوسف نامزد شده بود، قبل از آنکه با هم آیند، او را از روح القدس حامله یافتند. (19) و شوهرش یوسف چونکه مرد صالح بود و نخواست او را عبرت نماید، پس اراده نمود او را به پنهانی رها کند. (20) اما چون او در این چیزها تفکر می‌کرد، ناگاه فرشته خداوند در خواب بروی ظاهر شده، گفت: «ای یوسف پسر داود، از گرفتن زن خویش مریم مترس، زیرا که آنچه دروی قرار گرفته است، از روح القدس است، (21) و او پسری خواهد زایید و نام او را عیسی خواهی نهاد، زیرا که او امت خویش را از گناهانشان خواهد رها کند.» (22) و این همه برای آن واقع شد تا کلامی که خداوند به زبان نبی گفته بود، تمام گردد (23) «که اینک باکره آبستن شده پسری خواهد زایید و نام او را عمانوئیل خواهند خواند که تفسیرش این است: خدا با ما.»

او را عیسی خواهی نامید زیرا که او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد داد → نام او را عمانوئیل خواهند خواند که تفسیرش این است: خدا با ما.

(افکار شخصی من: تفاوت میان این دو روایت، در آموزه‌ی آن‌هاست. اشعیا ۷:۱۴ می‌گوید او نام آن کودک را عمانوئیل خواهد نهاد. متی ۱:۲۳ می‌گوید ایشان نام آن کودک را عمانوئیل خواهند نهاد. در روایت اشعیا، یک مادر نوزاد خود را نام‌گذاری می‌کند. در روایت متی، همگان عیسی را نام‌گذاری می‌کنند. متی همچنین کاری انجام می‌دهد که هیچ خواننده‌ای نیازی به حدس زدن آن ندارد. متی توقف می‌کند و آن نام را برای خواننده، درست در متن انجیل متی، ترجمه می‌کند. هیچ خواننده‌ای در هیچ قرنی نمی‌تواند معنای نام عمانوئیل را از دست بدهد. عمانوئیل یعنی خدا با ما. متی همچنین نمی‌گوید که تولد عیسی صرفاً نبوت اشعیا را به یاد متی آورد. متی می‌گوید همه‌ی این‌ها انجام شد تا نبوت اشعیا تحقق یابد.)

F3. لوقا 1:31 و اینک حامله شده، پسری خواهی زایید و او را عیسی خواهی نامید. (32) او بزرگ خواهد بود و به پسر حضرت اعلی، مسمی شود، و خداوند خدایت پدرش داود را بدو عطا خواهد فرمود. (33) و او بر خاندان یعقوب تا به ابد پادشاهی خواهد کرد و سلطنت او را نهایت نخواهد بود. (34) مریم به فرشته گفت: «این چگونه می‌شود و حال آنکه مردی را نداشته‌ام؟» (35) فرشته در جواب وی گفت: «روح القدس بر تو خواهد آمد و قوت حضرت اعلی بر تو سایه خواهد افکند، از آنجست آن مولود مقدس، پسر خدا خوانده خواهد شد.

این چگونه می‌شود، حال آنکه مردی را نشناخته‌ام؟ → از این جهت آن مولود مقدس، پسر خدا خوانده خواهد شد.

(افکار شخصی من: سؤال مریم در لوقا ۱:۳۴ سؤالی معقول است، و مردم هنوز هم آن را می‌پرسند. پاسخی که به او داده شد یک استدلال نیست. بلکه اعلامی است از آنچه خدا در شرف انجام آن است. به تختی که در لوقا ۱:۳۲ نام برده شده توجه کنید: «تخت پدرش داوود». این همان تختی است که اشعیا ۹:۷ گفته بود آن فرزند بر آن خواهد نشست، و همان خاندان سلطنتی است که مزبور ۱۱۰ درباره‌اش نوشته شده بود.)

ز. کلمه‌ای که جسم گردید — و اینکه شخص چگونه واقعاً او را می‌یابد

G1. یوحنا 1:1 در ابتدا کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود. [G3056 logos] (2) همان در ابتدا نزد خدا بود. (3) همه چیز به واسطه او آفریده شد و به غیر از او چیزی از موجودات وجود نیافت. (4) در او حیات بود و حیات نور انسان بود.

در ابتدا کلمه بود + کلمه نزد خدا بود + کلمه خدا بود → همه چیز به واسطه او آفریده شد.

(افکار شخصی من: یوحنا ۱:۱ سه جمله را در یک آیه بیان می‌کند. هر یک از این سه جمله لازم است. جمله اول این است که «کلمه در ابتدا بود». کلمه، که لقبی است برای پسر خدا پیش از آنکه جسم انسانی بر خود گیرد، آغازی نداشت. جمله دوم این است که «کلمه نزد خدا بود». کلمه صرفاً نام دیگری برای خدای پدر نیست، زیرا شخصی نمی‌تواند نزد خودش باشد. جمله سوم این است که «کلمه خدا بود». کلمه موجودی پست‌تر نیست که در کنار خدا ایستاده باشد. حذف هر یک از این سه جمله، جمله‌ای متفاوت از آنچه یوحنا نوشته پدید می‌آورد.)

G2. یوحنا 1:14 و کلمه جسم گردید و میان ما ساکن شد، پراز فیض و راستی و جلال او را دیدیم، جلالی شایسته پسر یگانه پدر. [G4637 skenoo]

و کلمه جسم گردید + میان ما ساکن شد → و جلال او را دیدیم، جلالی شایسته پسر یگانه پدر.

دیدگاهی متفاوت، صحنه‌ای یکسان — خیمه در بیابان، و خیمه بدن

خروج 25:8 و مقامی و مقدسی برای من بسازند تا در میان ایشان ساکن شوم.

بگذارید برای من مکانی مقدس بسازند → تا در میان ایشان ساکن شوم.

یوحنا 1:14 و کلمه جسم گردید و میان ما ساکن شد، پراز فیض و راستی و جلال او را دیدیم، جلالی شایسته پسر یگانه پدر. **کلمه جسم گردید + در میان ما ساکن شد.**

(افکار شخصی من: واژه یونانی‌ای که یوحنا برای «ساکن شد» در یوحنا ۱:۱۴ به کار می‌برد، اسکو (G4637) است. اسکو به معنای برپا کردن خیمه و ساکن شدن در آن خیمه است. در روزگاران قدیم، خدا به قوم اسرائیل فرمود خیمه‌ای بسازند تا خدا در میان آنان ساکن شود، و آنان آن را از پوست، چوب و طلا ساختند (خروج ۲۵:۸). در یوحنا ۱:۱۴، همان تصویر بازمی‌گردد، اما این بار خیمه، یک بدن انسانی است. آن خیمه در بیابان تصویری پیشین از حقیقتی بود که یوحنا بیان می‌کند و به بدن عیسی مسیح اشاره می‌کند. عهد جدید آن خیمه را سایه‌ای، تصویری که به عیسی مسیح اشاره دارد، معرفی می‌کند، اما تنها پس از آنکه آشکار می‌سازد آن سایه به چه چیزی اشاره داشت. یوحنا این را به روشنی در یوحنا ۱:۱۴ بیان می‌کند.)

G3. کولسیان 1:15 و او صورت خدای نادیده است، نخست زاده تمامی آفریدگان. (16) زیرا که در او همه چیز آفریده شد، آنچه در آسمان و آنچه بر زمین است از چیزهای دیدنی و نادیدنی و تختها و سلطنتها و ریاسات و قوات؛ همه بوسیله او و برای او آفریده شد. (17) و او قبل از همه است و در وی همه چیز قیام دارد.

همه چیز به وسیله او آفریده شد + او پیش از همه چیز است → و همه چیز در او قوام دارد.

G4. کولسیان 2:9 که در وی از جهت جسم، تمامی پری الوهیت ساکن است. (10) و شما در وی تکمیل شده‌اید که سر تمامی ریاست و قدرت است. **که در وی از جهت جسم، تمامی پری الوهیت ساکن است → تمامی پری الوهیت ساکن است.**

G5. چگونه او را بیابید — او به ما گفت کجا بنگریم

یوحنا 5:39 و نمی‌خواهید نزد من آیید تا حیات یابید. (40) جلال را از مردم نمی‌پذیرم.

جستجو کنید نوشته‌ها را → آنها هستند که بر من شهادت می‌دهند.

(افکار شخصی من: عیسی این سخن را در یوحنا ۵:۳۹-۴۰ به مردانی گفت که کتاب مقدس را بهتر از تقریباً هر کس دیگری که در آن زمان زنده بود می‌شناختند. آنها می‌توانستند آن را از حفظ بخوانند. عیسی به آنها گفت که تمام مجموعه کتاب مقدس که از حفظ کرده بودند، به او اشاره می‌کرد، و با این حال آنها هنوز حاضر نبودند نزد او بیایند تا حیات بیابند. دانستن کلمات کتاب مقدس همان دانستن شخصی که این کلمات درباره او هستند نیست. هیچ جای دیگری برای جستجوی حیات وجود ندارد. عیسی نگفت احساسات خود را جستجو کنید. او گفت کتاب مقدس را جستجو کنید.)

G6. لوقا 24:25 او به ایشان گفت: «ای بی‌فهمان و سست دلان از ایمان آوردن به آنچه انبیا گفته‌اند. (26) آیا نمی‌بایست که مسیح این زحمات را ببندد تا به جلال خود برسد؟» (27) پس از موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام کتب برای ایشان شرح فرمود.

با شروع از موسی و همه انبیا → او در تمام کتب مقدس درباره خود توضیح داد.

G7. لوقا 24:32 پس با یکدیگر گفتند: «آیا دل در درون مانمی سوخت، وقتی که در راه با ما تکلم می‌نمود و کتب را بجهت ما تفسیر می‌کرد؟» **آیا دل ما در درون ما نمی‌سوخت، هنگامی که کتب مقدس را برای ما تفسیر می‌کرد؟**

G8. لوقا 24:44 و به ایشان گفت: «همین است سخنانی که وقتی با شما بودم گفتم ضروری است که آنچه در تورات موسی و صحف انبیا و زبور درباره من مکتوب است به انجام رسد.» (45) و در آن وقت ذهن ایشان را روشن کرد تا کتب را بفهمند.

لازم است آنچه در تورات موسی و انبیا و زبور درباره من نوشته شده است به انجام رسد → آنگاه فهم ایشان را گشود.

(افکار شخصی من: لوقا ۲۴:۴۴-۴۵ پاسخ سؤالی را می‌دهد که تمام این مطالعه در پی آن است. این پاسخ از دهان عیسی است، پس از آنکه عیسی از قبر برخاست. عیسی سه بخش از عهد عتیق را نام برد: شریعت موسی، انبیا، و مزامیر. این سه بخش با هم تمام عهد عتیق را تشکیل می‌دهند. عیسی گفت تمام عهد عتیق در خود چیزهایی درباره او دارد. عیسی نکفت فقط بخشی از عهد عتیق درباره او چیزهایی دارد. سپس عیسی دو کار جداگانه برای شاگردان انجام داد. عیسی نوشته‌های مقدس را برای شاگردان گشود. عیسی فهم شاگردان را گشود. انسان به هر دوی این‌ها نیاز دارد. انسان می‌تواند تمام کتاب مقدس را در دستان خود نگه دارد و باز هم نیاز داشته باشد که عیسی چشمان او را باز کند تا عیسی را در کتاب مقدس ببیند. کتاب مقدس را بخوان. از عیسی بخواه کتاب مقدس را برایت بگشاید. به خواندن کتاب مقدس ادامه بده.)

G9. اول یوحنا 1:1 آنچه از ابتدا بود و آنچه شنیده‌ایم و به چشم خود دیده، آنچه بر آن نگریستیم و دستهای ما لمس کرد، درباره کلمه حیات. (2) و حیات ظاهر شد و آن را دیده‌ایم و شهادت می‌دهیم و به شما خبر می‌دهیم از حیات جاودانی که نزد پدر بود و بر ما ظاهر شد. (3) از آنچه دیده و شنیده‌ایم شما را اعلام می‌نماییم تا شما هم با ما شراکت داشته باشید. و اما شراکت مابا پدر و با پسرش عیسی مسیح است.

شنیده شد + با چشمان ما دیده شد + بر آن نگریستیم + دست‌های ما لمس کرد → آن حیات جاودانی، که نزد پدر بود، و بر ما ظاهر شد.

(افکار شخصی من: یوحنا در اول یوحنا ۱:۱ عمداً حواس را فهرست می‌کند: شنیده‌ایم، دیده‌ایم، به دقت نگریسته‌ایم، و با دستان خود لمس کرده‌ایم. یوحنا احساس یا اندیشه‌ای را توصیف نمی‌کند. یوحنا شخصی را توصیف می‌کند که با او غذا خورده است. در همان جمله، یوحنا آن شخص را «آن حیات جاودانی که نزد پدر بود» می‌نامد. شخصی که رسولان با دستان خود لمس کردند همان شخصی است که پیش از آغاز نزد پدر بود. این تمام ادعای اول یوحنا ۱:۱-۳ است. یوحنا بیان می‌کند که او شاهی بر این ادعا است، نه نظریه‌پردازی درباره‌ی آن.)

H. چرا مرگ باید چنین می‌بود — پلی به سوی بازگشت به خدا

ح۱. مسئله، به‌روشنی بیان‌شده

اشعیا 59:2 لیکن خطایای شما در میان شما و خدای شما حایل شده است و گناهان شما روی او را از شما پوشانیده است تا نشنود.

گناهان شما در میان شما و خدای شما جدایی افکنده است.

رومیان 3:23 زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصر می‌باشند،

زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا قاصر می‌باشند.

H2. چرا خون، و نه چیزی آسان‌تر

عبرانیان 9:22 و بحسب شریعت، تقریب همه چیز به خون طاهر می‌شود و بدون ریختن خون، آمرزش نیست. [G859 aphesis]

بدون ریختن خون، آمرزشی نیست.

لاویان 17:11 زیرا که جان جسد درخون است، و من آن را بر مذبح به شما داده‌ام تا برای جانهای شما کفاره کند، زیرا خون است که برای جان کفاره می‌کند.

زیرا که جان جسد درخون است → زیرا خون است که برای جان کفاره می‌کند.

عبرانیان 10:4 زیرا محال است که خون گاوها و بزها رفع گناهان را بکند.

زیرا محال است که خون گاوها و بزها رفع گناهان را بکند.

(نظرات شخصی من: این سه آیه را در کنار هم بگذارید و تمام نظام قربانی باستانی خود را توضیح می‌دهد. حیات در خون است. گناه بهای یک جان را می‌طلبد. در روزگاران باستان، قربانی‌های حیوانی کفاره‌ای فراهم می‌کردند (پوششی موقت برای گناه که موقعیت انسان را در برابر خدا بازمی‌گرداند)، روز از پی روز، برای صدها سال. عبرانیان به صراحت بیان می‌کند که قربانی‌های حیوانی هرگز نمی‌توانستند گناه را از میان بردارند. پس همه آن قربانی‌ها برای چه بودند؟ آنها بدهی گناه را به‌طور مشهود پرداخت‌نشده نگاه می‌داشتند. آنها یادآوری‌ای طولانی، تکرارشونده و روزانه بودند از این که جانی طلب می‌شد، و این یادآوری را برقرار نگاه می‌داشتند تا زمان آن مرگ واحدی که می‌توانست بدهی گناه را به‌تمامی بپردازد.)

H3. او تا چه اندازه پایین آمد

فیلیپیان 2:5 پس همین فکر در شما باشد که در مسیح عیسی نیز بود (6) که چون در صورت خدا بود، باخدا برابر بودن را غنیمت نشمرد، (7) لیکن خود را خالی کرده، صورت غلام را پذیرفت و در شباهت مردمان شد؛ (8) و چون در شکل انسان یافت شد، خویشتن را فروتن ساخت و تا به موت بلکه تا به موت صلیب مطیع گردید.

در صورت خدا بودن → صورت غلام را پذیرفت → تا به موت، بلکه تا به موت صلیب مطیع گردید.

(افکار شخصی من: به توالی نزول در فیلیپیان ۶:۲-۸ توجه کنید. عیسی در صورت خدا بود. عیسی از حیثیت خود خالی شد. عیسی صورت غلام را پذیرفت. عیسی شباهت انسان‌ها را به خود گرفت. عیسی متواضع شد. عیسی مطیع شد. عیسی مرد. سپس پولس دو کلمه دیگر افزود که جمله به لحاظ ساختاری بدان نیاز نداشت: «یعنی تا به موت صلیب». برای پولس صرفاً بیان اینکه عیسی مرد کافی نبود. نحوه‌ی خاص مرگ عیسی بخشی از نکته‌ی پولس است.)

H4. آنچه که واقعاً برای او هزینه داشت — پیشاپیش گفته شد، و دوباره پس از آن گفته شد

اشعیا 50:6 پشت خود را به زندگان و رخسار خود را به موکنان دادم و روی خود را از رسوایی و آب دهان پنهان نکردم.

پشت خود را به زنده‌ها دادم → روی خود را از رسوایی و آب دهان پنهان نکردم.

مزامیر 22:16 زیراسگان دور مرا گرفته‌اند. جماعت اشرار مرا احاطه کرده، دست‌ها و پایهای مرا سفته‌اند. (17) همه استخوانهای خود را می‌شمارم. ایشان به من چشم دوخته، می‌نگرند. (18) رخت مرا در میان خود تقسیم کردند. و بر لباس من قرعه انداختند.

دست‌ها و پایهای مرا سفتند → جامه‌های مرا در میان خود تقسیم کردند و بر لباس من قرعه انداختند.

متی 27:35 پس او را مصلوب نموده، رخت او را تقسیم نمودند و بر آنها قرعه انداختند تا آنچه به زبان نبی گفته شده بود تمام شود که «رخت مرا در میان خود تقسیم کردند و بر لباس من قرعه انداختند».

او را مصلوب کردند و رخت‌های او را تقسیم نموده قرعه انداختند → تا آنکه تمام گردد.

یوحنا 19:34 لکن یکی از لشکریان به پهلوی او نیزه‌ای زد که در آن ساعت خون و آب بیرون آمد.

نیزه‌ای پهلوی او را شکافت → که در ساعت خون و آب بیرون آمد.

(افکار شخصی من: داوود در مزمور ۲۲ درباره دست‌ها و پایهای سوراخ‌شده نوشت. داوود در مزمور ۲۲ درباره سربازانی نوشت که لباس‌ها را میان خود تقسیم می‌کردند. داوود این را هزار سال پیش از آنکه کسی در اسرائیل مصلوب‌شدنی را دیده باشد نوشت. داوود چیزی را توصیف نمی‌کرد که شخصاً برایش اتفاق افتاده بود. متی قرن‌ها بعد، پس از وقوع مصلوب‌شدن عیسی، نوشت. متی می‌نویسد که سربازان دقیقاً همان کاری را کردند که مزمور ۲۲ توصیف کرده بود. متی بیان می‌کند که چرا سربازان این کار را کردند: «تا آنچه گفته شده بود تمام شود.» این دو روایت را با هم بخوانید. داوود روایت خود را با نگاه به آینده نوشت، بدون هیچ راهی برای دانستن اینکه مصلوب‌شدن رخ خواهد داد. متی روایت خود را با نگاه به گذشته، به مصلوب‌شدن نوشت، بدون هیچ راهی برای انکار اینکه مصلوب‌شدن رخ داده بود.)

ح.۵. آن مرگ برای چه بود — پلی، نه فاجعه‌ای

رومیان 5:8 لکن خدا محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد. **[G2644 katallasso]** (9) پس چقدر بیشتر الان که به خون او عادل شمرده شدیم، بوسیله او از غضب نجات خواهیم یافت. (10) زیرا اگر در حالتی که دشمن بودیم، بوساطت مرگ پسرش با خدا صلح داده شدیم، پس چقدر بیشتر بعد از صلح یافتن بوساطت حیات او نجات خواهیم یافت.

هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح برای ما مرد → به موت پسر او با خدا مصالحه یافتیم.

دوم قرنتیان 5:18 و همه چیز از خدا که ما را بواسطه عیسی مسیح با خود مصالحه داده و خدمت مصالحه را به ما سپرده است. **[G2643 katallage]** (19) یعنی اینکه خدا در مسیح بود و جهان را باخود مصالحه می‌داد و خطایای ایشان را بدیشان محسوب نداشت و کلام مصالحه را به ما سپرد. (20) پس برای مسیح ایلچی هستیم که گویا خدا به زبان ما وعظ می‌کند. پس بخاطر مسیح استدعای کنیم که با خدا مصالحه کنید. (21) زیرا او را که گناه نشناخت در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم.

خدا در مسیح بود و جهان را با خود آشتی می‌داد → او را که گناه نشناخت، در راه ما گناه ساخت.

1 تیموتاوس 2:5 زیرا خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی است یعنی انسانی که مسیح عیسی باشد، (6) که خود را در راه همه فدا داد، شهادتی در زمان معین.

یک خدا + یک واسطه میان خدا و انسان‌ها، یعنی انسانی به نام مسیح عیسی.

(افکار شخصی من: میانجی (کسی که میان دو طرف جدا شده می‌ایستد تا آن دو طرف را دوباره با هم آشتی دهد) باید کاملاً متعلق به هر دو طرف باشد، وگرنه نمی‌تواند به عنوان میانجی خدمت کند. ببینید اول تیموتاوس ۲:۵ چه می‌گوید که میانجی کیست: «انسان مسیح عیسی.» او باید انسان باشد، وگرنه نمی‌تواند در جایی بایستد که انسان‌ها می‌ایستند و مرگی انسانی را تجربه کند. حال ببینید دوم قرنتیان ۵:۱۹ چه می‌گوید که در درون آن مرگ حقیقت داشت: «خدا در مسیح بود.» و او باید خدا باشد، وگرنه مرگ او فقط مرگ یک انسان دیگر است که هیچ نجاتی (رهایی از گناه و مجازات گناه) را برای هیچ‌کس فراهم نمی‌کند. به همین دلیل است که پاسخ به «عیسی کیست» یک پرسش فرعی صرفاً برای محققان نیست. کل آموزه‌ی نجات به آن بستگی دارد.)

H6. مار روی چوب — تصویری قدیمی که او به خود نسبت داد

اعداد 21:8 و خداوند به موسی گفت: «مار آتشی‌نی بساز و آن را بر نیزه‌ای بردار، و هر گزیده شده‌ای که بر آن نظر کنند، خواهد زیست.» (9) پس موسی مار برنجینی ساخت، و بر سر نیزه‌ای بلند کرد، و چنین شد که اگر مار کسی را گزیده بود، به مجرد نگاه کردن بر آن مار برنجین، زنده می‌شد.

هر کس که گزیده شود، چون به آن نگاه کند، زنده خواهد ماند.

دیدگاهی متفاوت، صحنه‌ای یکسان — میله‌ی برنزین در بیابان، و صلیب بر تپه

یوحنا 3:14 و همچنان که موسی مار را در بیابان بلند نمود، همچنین پسر انسان نیز باید بلند کرده شود، (15) تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردد، بلکه حیات جاودانی یابد. (16) زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد. (17) زیرا خدا پسر خود را در جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد.

چنانکه موسی مار را در بیابان بلند کرد، همچنین باید پسر انسان بلند کرده شود → تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردد.

(افکار شخصی من: این ارتباط میان اعداد ۲۱ و یوحنا ۳ ارتباطی نیست که این مطالعه آن را ابداع کرده باشد. عیسی خودش این ارتباط را به‌طور مستقیم و آشکار درباره هویت خود بیان کرد. به مردمی که در بیابان در حال مرگ بودند گفته شد که خودشان را اصلاح کنند، شجاع باشند، یا درمانی به دست آورند. به آن‌ها گفته شد که به چیزی که خدا بر تپه بلند کرده بود، نگاه کنند. کسانی که نگاه کردند، زنده ماندند. حال این دو صحنه را در کنار هم نگاه دار و بخش عجیب آن را ببین. مار برنزی

که بر تیر بلند شده بود، به شکل همان چیزی بود که مردمی را که به آن نگاه می‌کردند، می‌گشت. پولس حقیقتی مشابه و عجیب را درباره صلیب بیان می‌کند، آنجا که می‌گوید عیسی برای ما گناه ساخته شد، در حالی که هیچ گاهی نمی‌دانست (۲ قرتیان ۵:۲۱). درمان به همان شکل لعنت، بلند و آفسکار گردید.

یک. خود پدر، پسر را «خدا» و «خداوند» می‌خواند

- I1. عبرانیان 1:1** خدا که در زمان سلف به اقسام متعدد و طریق های مختلف بوساطت انبیا به پدران ما تکلم نمود، (2) در این ایام آخر به ما بوساطت پسر خود متکلم شد که او را وارث جمیع موجودات قرار داد و بوسیله او عالما را آفرید؛ (3) که فروغ جلالش و خاتم جوهرش بوده و به کلمه قوت خود حامل همه موجودات بوده، چون طهارت گناهان را به اتمام رسانید، به دست راست کبریا در اعلی علیین بنشست، **او به ما به وسیلهٔ پسرش سخن گفت + که به وسیلهٔ او نیز جهان‌ها را آفرید → فروغ جلال او، و نقش حقیقی ذات او.**
- I2. عبرانیان 1:5** زیرا به کدامیک از فرشتگان هرگز گفت که «تو پسر من هستی. من امروز تو را تولید نمودم» و ایض «من او را پدر خواهم بود و او پسر من خواهد بود»؟ **[G4416 prototokos]** (6) و هنگامی که نخست زاده را باز به جهان می‌آورد می‌گوید که «جمیع فرشتگان خدا او را پرستش کنند.»

به کدام یک از فرشتگان هرگز گفت، تو پسر من هستی؟ → همهٔ فرشتگان خدا او را پرستش کنند.

(افکار شخصی من: تمام باب نخست کتاب عبرانیان یک استدلال طولانی را پیش می‌برد. استدلال این است که پسر، فرشته نیست و هرگز فرشته نبوده است. این نکته در مطالعه‌ای که صفحات بسیاری را به شخصیتی به نام «فرشته‌ی خداوند» اختصاص داده، نمایان توجه است. واژه‌ی عبری ملاک به معنای انجام یک مأموریت است. پسر خود خدا در عهد عتیق گاهی این مأموریت را انجام داد. اما نویسنده‌ی کتاب عبرانیان به هیچ‌کس اجازه نمی‌دهد که پسر را در زمره‌ی فرشتگان مخلوق قرار دهد. به فرشتگان گفته شده که پسر را پرستش کنند.)

- I3. عبرانیان 1:8** اما در حق پسر: «ای خدا تخت تو تا ابدالابد است و عصای ملکوت تو عصای راستی است. (9) عدالت را دوست و شرارت را دشمن می‌داری. بنابراین خدا، خدای تو، تو را به روغن شادمانی بیشتر از رفقاییت مسح کرده است.» (10) و (نیز می‌گوید): «توای خداوند، در ابتدا زمین را بنا کردی و افلاک مصنوع دستهای تو است. (11) آنها فانی، لکن تو باقی هستی و جمیع آنها چون جامه، مندرس خواهد شد، (12) و مثل ردا آنها را خواهی پیچید و تغییر خواهند یافت. لکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد شد.»
- اما دربارهٔ پسر می‌گوید، ای خدا، تخت تو تا ابدالابد است → تو ای خداوند، در ابتدا زمین را بنیاد نهادی.**

(افکار شخصی من: پنج کلمهٔ اول عبرانیان ۱:۸ را دوباره بخوانید: «لیکن دربارهٔ فرزند می‌گوید.» این نظر نویسندهٔ کتاب عبرانیان درباره عیسی نیست. این آیه سخن گفتن مستقیم خدای پدر با فرزند را ثبت می‌کند. پدر، فرزند را «ای خدا» می‌خواند، سپس او را «خداوند» می‌نامد، و آنگاه آفرینش زمین و آسمان‌ها را به او نسبت می‌دهد. اگر کسی بخواهد استدلال کند که فرزند هرگز در کتاب مقدس خدا خوانده نشده است، آن شخص باید به این آیه پاسخ دهد، جایی که پدر، فرزند را خدا می‌خواند.)

دیدگاهی متفاوت، صحنه‌ای یکسان — سرودی که برای پادشاهی نوشته شد، و پدر آن را برای پسرش نقل می‌کند

مزامیر 45:6 ای خدا، تخت تو تا ابدالابد است؛ عصای راستی عصای سلطنت تو است. (7) عدالت را دوست و شرارت را دشمن داشتی. بنابراین خدا خدای توتو را به روغن شادمانی بیشتر از رفقاییت مسح کرده است.

ای خدا، تخت تو تا ابدالابد است → بنابراین خدا خدای توتو را به روغن شادمانی بیشتر از رفقاییت مسح کرده است.

مزامیر 102:25 از قدیم بنیاد زمین را نهادی و آسمان‌ها عمل دستهای تو است. (26) آنها فانی می‌شوند، لیکن تو باقی هستی و جمیع آنها مثل جامه مندرس خواهند شد. و مثل ردا آنها را تبدیل خواهی کرد و مبدل خواهند شد. (27) لیکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد گردید.

از قدیم بنیاد زمین را نهادی و آسمان‌ها عمل دستهای تو است → لیکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد گردید.

(افکار شخصی من: این جایی است که خواندن دو گذرگاه در کنار یکدیگر واقعاً کارساز است. مزمور ۴۵ سرودی برای عروسی است. مزمور ۱۰۲ دعای مردی است که در تنگی به سر می‌برد. در مزمور ۱۰۲، آن کلمات به یهوه، خدای اسرائیل، که جهان را آفرید، خطاب شده‌اند. هر دو مزمور قرن‌ها پیش از تولد عیسی در بیت‌لحم نوشته شده بودند. عبرانیان ۱ از هر دو مزمور نقل قول می‌کند. عبرانیان ۱ هر دو مزمور را به عنوان کلمات خدای پدر ارائه می‌دهد. عبرانیان ۱ هر دو مزمور را بر پسر منطبق می‌کند. به تفاوت‌های کوچک در عبارت‌بندی میان مزامیر اصلی و نقل‌قول‌های آنها در عبرانیان ۱ توجه کنید. کتاب مقدس این تفاوت‌های کوچک را پنهان نمی‌کند، و این مطالعه نیز آنها را پنهان نمی‌کند. آنچه میان مزامیر و عبرانیان ۱ تغییر نمی‌کند، هویت شخصی است که این کلمات درباره‌ی او گفته شده‌اند.)

۱. خداوند به خداوند من گفت — آیه‌ای که به بحث پایان داد

- J1. مزامیر 110:1** یهوه به خداوند من گفت: «به دست راست من بنشین تا دشمنانت را پای انداز تو سازم.» **[H113 adown]**
- [H3068 Yehovah]** (2) خداوند عصای قوت تو را از صهیون خواهد فرستاد. در میان دشمنان خود حکمرانی کن.

خداوند به خداوند من گفت، به دست راست من بنشین → تا دشمنانت را پای‌انداز تو سازم.

(افکار شخصی من: این یک آیه در مزمور ۱۱۰:۱ معنایی فراتر از آنچه در نگاه اول به نظر می‌رسد در بر دارد. در انگلیسی، هر دو واژه به صورت «Lord» چاپ شده‌اند. تنها نشانه‌ی تفاوت میان آنها بزرگ‌نویسی حروف است. واژه‌ی نخست با حروف بزرگ چاپ شده، LORD. واژه‌ی دوم با حروف بزرگ چاپ نشده است. زیر این متن انگلیسی، دو واژه‌ی متفاوت عبری نهفته است. واژه‌ی عبری نخست، نام عهدی خداوند است، یهوه (H3068). حروف بزرگ در ترجمه‌ی کینگ جیمز همیشه به این معناست که واژه‌ی عبری زیرین یهوه است. واژه‌ی عبری دوم، ادون (H113) است، واژه‌ای برای سرور یا حاکم. صورتی که در اینجا از ادون به کار رفته، «سرور من» خوانده می‌شود. داوود که این مزمور را نوشته، سخن خدا خطاب به کسی را ثبت می‌کند که داوود او را سرور خویش می‌نامد. اکنون این پرسش ساده را در نظر بگیرید. داوود پادشاه اسرائیل بود. سرور او که بود؟ پاسخ زمانی عجیب‌تر می‌شود که به یاد بیاوریم خداوند وعده داده بود مسیح، نسل‌ها بعد، از خاندان خود داوود خواهد آمد. مردی معمولاً نوه‌ی نوه‌ی خود را «سرور من» نمی‌نامد.)

او خودش درباره آن از ایشان پرسید و هیچ‌کس نتوانست پاسخ دهد

متی 22:41 و چون فریسیان جمع بودند، عیسی از ایشان پرسیده، (42) گفت: «درباره مسیح چه گمان می‌برید؟ او پسر کیست؟» بدو گفتند: «پسر داود.» (43) ایشان را گفت: «پس چطور داود در روح، او را خداوند می‌خواند؟ چنانکه می‌گوید: (44) “خداوند به خداوند من گفت، به‌دست راست من بنشین تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم.” (45) پس هرگاه داود او را خداوند می‌خواند، چگونه پسرش می‌باشد؟» (46) و هیچ‌کس قدرت جواب وی هرگز نداشت و نه کسی از آن روز دیگر جرات سوال کردن از او نمود.

پس اگر داود او را خداوند می‌خواند، چگونه پسر او می‌باشد؟ → و هیچ‌کس نتوانست او را کلمه‌ای جواب دهد.

(افکار شخصی من: عیسی پاسخ سؤال خود را به فریسیان در متی ۲۲: ۴۱-۴۶ نگفت. او آن را پرسید و بی‌پاسخ رها کرد. حتی تا امروز نیز بی‌پاسخ مانده است، و هنوز تنها یک پاسخ است که با آن سازگار می‌افتد. مسیح بنا بر جسم، پسر داود است، و بنا بر آنچه پیش از تولد داود بود، خداوند داود است.)

3. پطرس از همان آیه در روزی که کلیسا آغاز شد استفاده کرد

کارهای رسولان 2:32 پس همان عیسی را خدا برخیزانید و همه ما شاهد برآن هستیم. (33) پس چون به‌دست راست خدا بالا برده شد، روح‌القدس موعود را از پدر یافته، این را که شما حال می‌بینید و می‌شنوید ریخته است. (34) زیرا که داود به آسمان صعود نکرد لیکن خود می‌گوید “خداوند به خداوند من گفت بر دست راست من بنشین (35) تا دشمنان را پای انداز تو سازم.” (36) پس جمیع خاندان اسرائیل یقین بدانند که خدا همین عیسی را که شما مصلوب کردید خداوند و مسیح ساخته است.»

داود به آسمانها صعود نکرد → خدا همان عیسی را که شما مصلوب کردید، خداوند و مسیح گردانیده است.

(افکار شخصی من: استدلال پطرس در اعمال رسولان ۲:۲۹-۳۶ کوتاه است. استدلال پطرس نیازی به هیچ زیرکی ندارد. داود درباره‌ی کسی نوشت که بر دست راست خدا می‌نشیند. داود هرگز بالا نرفت تا بر دست راست خدا بنشیند. پطرس چند آیه پیش‌تر می‌گوید که هرکس می‌تواند برود و قبر داود را ببیند. پس این مزمور درباره‌ی داود نبود. سپس پطرس نام کسی را که مزمور درباره‌ی او بود، می‌آورد. پطرس این شخص را بدون هیچ نرمشی نام می‌برد: «همان عیسی که شما مصلوبش کردید.» پطرس این شخص را «هم خداوند و هم مسیح» می‌خواند.)

4. همان مزمور یک نکته دیگر نیز می‌گوید — و عبرانیان تمام استدلال خود را بر آن بنا می‌کنند

مزامیر 110:4 خداوند قسم خورده است و پشیمان نخواهد شد که «تو کاهن هستی تا ابدالابد، به رتبه ملک‌یصداق.»

خداوند قسم خورد و پشیمان نخواهد شد → تو تا به ابد کاهن به رتبه ملک‌یصداق هستی.

عبرانیان 5:5 و همچنین مسیح نیز خود را جلال نداد که رئیس کهنه بشود، بلکه او که به وی گفت: «تو پسر من هستی؛ من امروز تو را تولید نمودم.» (6) چنانکه در مقام دیگر نیز می‌گوید: «تو تا به ابد کاهن هستی بر رتبه ملک‌یصداق.»

و همچنین مسیح نیز خود را جلال نداد که رئیس کهنه بشود → تو تا به ابد کاهن هستی بر رتبه ملک‌یصداق.

عبرانیان 7:3 بی‌پدر و بی‌مادر و بی‌نسب نامه و بدون ابتدای ایام و انتهای حیات بلکه به شبیه پسر خدا شده، کاهن دایمی می‌ماند. **نه آغاز ایام و نه پایان زندگی دارد → همیشه کاهن باقی می‌ماند.**

عبرانیان 7:24 لکن وی چون تا به ابد باقی است، کهنات بی‌زوال دارد. (25) از این جهت نیز قادر است که آنانی را که بوسیله وی نزد خدا آیند، نجات بی‌نهایت بخشد، چونکه دائم زنده است تا شفاعت ایشان را بکند.

او تا ابد باقی می‌ماند + کهناتی بی‌زوال دارد → او قادر است ایشان را به کمال نجات بخشد.

(افکار شخصی من: یک مزمور کوتاه حاوی مطالب بسیار زیادی است. مزمور ۱۱۰ کسی را نام می‌برد که داود او را «خداوند من» می‌خواند و بر دست راست خدا نشسته است. مزمور ۱۱۰ پادشاهی را نام می‌برد که از صهیون حکمرانی می‌کند. مزمور ۱۱۰ کاهنی را تا ابد نام می‌برد، از رتبه‌ای کهن‌تر از کهنات اسرائیل، که خدا با سوگندی که آن را پس نخواهد گرفت به آن متعهد شده است. در اسرائیل باستان، شریعت منصب پادشاهی و منصب کهنات را جدا از هم نگاه می‌داشت. طبق آن شریعت، هیچ مردی اجازه داشتن هر دو منصب را نداشت. مزمور ۱۱۰ هر دو منصب را به یک شخص می‌دهد. کتاب عبرانیان چندین باب را صرف توضیح این می‌کند که آن شخص کیست.)

ک. برخاسته از قبر — و زنده در تو

1. خود واقعیت، و چگونگی انتقال آن

اول قرن‌تین 15:3 زیرا که اول به شما سپردم، آنچه نیز یافته‌ام که مسیح بر حسب کتب در راه گناهان ما مرد، (4) و اینکه مدفون شد و در روز سوم بر حسب کتب برخاست؛

مسیح بر حسب کتب به سبب گناهان ما مرد + دفن شد + در روز سوم برخاست.

اول قرن‌تین 15:20 لیکن بالفعل مسیح از مردگان برخاسته و نوب‌ر خوابیدگان شده است.

مسیح از مردگان برخاسته و نوب‌ر خفتگان شده است.

2. رستاخیز درباره او چه چیزی را ثابت کرد

رومیان 1:3 درباره پسر خود که بحسب جسم از نسل داود متولد شد، (4) و بحسب روح قدوسیت پسر خدا به قوت معروف گردید از قیامت مردگان یعنی خداوند ما عیسی مسیح،

از نسل داود بحسب جسم متولد شد → و به قوت، به واسطه قیامت از مردگان، پسر خدا معروف گشت.

(افکار شخصی من: پولس دوباره هر دو نیمه‌ی پاسخ را در یک جمله، به ترتیب، در رومیان ۱:۳-۴ قرار می‌دهد. عیسی از خاندان داود، در جسم، آمد. عیسی با قدرت، از طریق برخاستن از قبر، به عنوان پسر خدا اعلام شد. هر کسی می‌تواند ادعا کند که پسر خدا است. تنها عیسی است که این ادعا با برخاستن از مردگان برای او اثبات شده است.)

۳. عهد عتیق پیش‌تر آن را گفته بود

مزامیر 16:10 زیرا جانم را در عالم اموات ترک نخواهی کرد، و قدوس خود را نخواهی گذاشت که فساد را ببند. (11) طریق حیات را به من خواهی آموخت. به حضور تو کمال خوشی است و به دست راست تو لذت‌ها تا ابدالابد!

جان مرا در عالم اموات نخواهی گذاشت → و نخواهی گذاشت که قدوس تو فساد را ببند.

کارهای رسولان 2:29 «ای برادران، می‌توانم درباره داود پطریارخ با شما بی‌محابا سخن گویم که او وفات نموده، دفن شد و مقبره او تا امروز در میان ماست. (30) پس چون نبی بود و دانست که خدا برای او قسم خورده که از ذریت صلب او بحسب جسد، مسیح را برانگیزاند تا بر تخت او بنشیند، (31) درباره قیامت مسیح پیش دیده، گفت که نفس او در عالم اموات گذاشته نشود و جسد او فساد را نبیند.

داود هم مرد و هم دفن شد → او این را از پیش دیده، درباره‌ی قیامت مسیح سخن گفت.

4. و اکنون — او در قومی که نجات داده زندگی می‌کند

رومیان 8:11 و اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن باشد، او که مسیح را از مردگان برخیزانید، بدنهای فانی شمارا نیز زنده خواهد ساخت به روح خود که در شما ساکن است.

روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن باشد → او بدنهای فانی شما را نیز حیات خواهد بخشید.

غلاطیان 2:20 با مسیح مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم لیکن نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگانی که الحال در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا محبت نمود و خود را برای من داد.

با مسیح مصلوب شده‌ام → دیگر من نیستم که زندگی می‌کنم، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند.

کولسیان 1:27 که خدا اراده نمود تا بشناساند که چیست دولت جلال این سر در میان امت‌ها که آن مسیح در شما و امید جلال است. **[■ G3466 musterion]**

این راز = مسیح در شما که امید جلال است.

یوحنا 14:23 عیسی در جواب او گفت: «اگر کسی مرا محبت نماید، کلام مرا نگاه خواهد داشت و پدرم او را محبت خواهد نمود و به سوی او آمده، نزد وی مسکن خواهیم گرفت.

اگر کسی مرا دوست بدارد، کلام مرا نگاه خواهد داشت → نزد او خواهیم آمد و نزد او ساکن خواهیم شد.

(افکار شخصی من: خط کامل این مطالعه را تا نتیجه‌اش دنبال کنید. عیسی پیش از آنکه چیزی آفریده شود، با پدر بود. عیسی در عهد عتیق بر انسان‌ها ظاهر شد، و آن انسان‌ها زنده ماندند. عیسی از زنی در شهری کوچک متولد شد. عیسی بر تپه‌ای، بر چوبی، بیرون از شهر گذشته شد. عیسی از قبر بیرون آمد. کتاب مقدس اکنون می‌گوید عیسی در انسان‌ها ساکن است. این نتیجه همان جایی است که این مطالعه از ابتدا به سوی آن در حرکت بوده است. هدف این مطالعه هرگز برنده شدن در بحثی درباره اینکه عیسی کیست نبوده است. هدف این مطالعه این است که کسی که همه‌ی این‌هاست، می‌خواهد در درون تو زندگی کند. به یوحنا ۱۴:۲۳ نیز توجه کنید: «ما خواهیم آمد.» آن صدای جمع که در پیدایش ۱:۲۶ کتاب مقدس را گشود، هنوز اینجا حاضر است.)

L. او باز خواهد آمد — و انتخابی که تا ابد باقی می‌ماند

1. ل. او می‌آید، و هر چشمی او را خواهد دید

کارهای رسولان 1:9 و چون این را گفت، وقتی که ایشان همی نگرستند، بالا برده شد و ابری او را از چشمان ایشان در ربود. (10) و چون به سوی آسمان چشم دوخته می‌بودند، هنگامی که او می‌رفت، ناگاه دومرد سفیدپوش نزد ایشان ایستاده، (11) گفتند: «ای مردان جلیلی چرا ایستاده، به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا برده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او را به سوی آسمان روانه دیدید.»

به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا برده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او را به سوی آسمان روانه دیدید.

مکاشفه یوحنا 1:7 اینک با ابرها می‌آید و هر چشمی او را خواهد دید و آنانی که او را نیزه زدند و تمامی امت‌های جهان برای وی خواهند نالید. بلی!

هر چشمی او را خواهد دید، و آنانی که او را نیزه زدند.

L2. 2 تسالونیکیان 1:7 و شما را که عذاب می‌کشید، با ما راحت بخشد در هنگامی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان قوت خود ظهور خواهد نمود **[■ G1557 ekdikesis]** (8) در آتش مشتعل و انتقام خواهد کشید از آنانی که خدا را نمی‌شناسند و انجیل خداوند ما عیسی

مسیح را اطاعت نمی کنند، (9) که ایشان به قصاص هلاکت جاودانی خواهند رسید از حضور خداوند و جلال قوت او (10) هنگامی که آید تا در مقدسان خود جلال یابدو در همه ایمانداران از او تعجب کنند در آن روز، زیرا که شما شهادت ما را تصدیق کردید.

در آتش مشتعل که از آنانی که خدا را نمی شناسند و انجیل را اطاعت نمی کنند انتقام خواهد کشید → در آن هنگام که او خواهد آمد تا در مقدسان خود جلال یابد.

(افکار شخصی من: دوم تسالونیکیان ۱:۸ را به آرامی بخوان. دوم تسالونیکیان ۱:۸ از دو گروه نام می برد، نه یک گروه. گروه اول خدا را نمی شناسند. گروه دوم از انجیل اطاعت نمی کنند. شناختن و اطاعت کردن در همان آیه با هم ذکر شده اند. به دوم تسالونیکیان ۱:۱۰ نیز توجه کن، که بخشی از همان جمله است. همان آمدن عیسی که برای یک گروه آتش است، برای گروه دیگر جلال است. این یک رویداد واحد است. اینکه شخص در کدام سوی آن رویداد قرار دارد، اکنون تعیین می شود، نه بعداً.)

L3. مکاشفه یوحنا 19:11 و دیدم آسمان را گشوده و ناگاه اسبی سفید که سوارش امین و حق نام دارد و به عدل داوری و جنگ می نماید، (12) و چشمانش چون شعله آتش و بر سرش افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچ کس آن را نمی داند. (13) و جامه ای خون آلود دربر دارد و نام او را «کلمه خدا» می خوانند.

او که بر آن سوار بود، امین و حق نامیده می شد → نام او کلمه خدا خوانده می شود.

مکاشفه یوحنا 19:16 و بر لباس وران او نامی مرقوم است یعنی «پادشاه پادشاهان و رب الارباب».

شاه شاهان و رب الارباب.

(افکار شخصی من: به یک عبارت کوچک در مکاشفه ۱۹:۱۲ توجه کنید. عیسی نامی نوشته شده داشت که هیچ کس آن را نمی دانست، بلکه فقط خودش آن نام را می دانست. نام هایی که این مطالعه به آن ها داده شده، در همان بخش آمده اند. آن نام ها امین و حق، کلمه ی خدا، پادشاه پادشاهان و سرور سروران هستند.)

L4. کتاب ها گشوده شدند

مکاشفه یوحنا 20:11 و دیدم تختی بزرگ سفید و کسی را بر آن نشسته که از روی وی آسمان و زمین گریخت و برای آنها جایی یافت نشد. (12) و مردگان را خرد و بزرگ دیدم که پیش تخت ایستاده بودند؛ و دفترها را گشودند. پس دفتری دیگر گشوده شد که دفتر حیات است و بر مردگان داوری شد، بحسب اعمال ایشان از آنچه در دفترها مکتوب است. (13) و دریا مردگانی را که در آن بودند باز داد؛ و موت و عالم اموات مردگانی را که در آنها بودند باز دادند؛ و هر یکی بحسب اعمالش حکم یافت. (14) و موت و عالم اموات به دریاچه آتش انداخته شد. این است موت ثانی، یعنی دریاچه آتش. (15) و هر که در دفتر حیات مکتوب یافت نشد، به دریاچه آتش افکنده گردید.

کتاب ها گشوده شد + کتاب دیگری نیز گشوده شد که کتاب حیات است → هر که در کتاب حیات مکتوب یافت نشد، به دریاچه آتش افکنده شد.

(افکار شخصی من: دو نوع کتاب در برابر تخت در مکاشفه ۲۰:۱۲ ظاهر می شوند. یک نوع کتاب کارهایی را که مردم انجام دادند ثبت می کند. نوع دیگر کتاب نام ها را ثبت می کند که کتاب حیات نامیده می شود. مکاشفه ۲۰:۱۲ می گوید که کسی به واسطه آنچه در کتاب های اعمال نوشته شده بود نجات یافت. مکاشفه ۲۰:۱۵ می گوید تنها چیزی که نتیجه را تعیین کرد این بود که آیا نام شخص در کتاب حیات نوشته شده بود یا نه.)

۵. انتخاب، به همان روشنی که کتاب مقدس هر چیزی را بیان می کند

یوحنا 3:18 آنکه به او ایمان آرد، بر او حکم نشود؛ اما هر که ایمان نیاورد الان بر او حکم شده است، بجهت آنکه به اسم پسر یگانه خدا ایمان نیاورده.

کسی که ایمان نمی آورد، هم اکنون محکوم شده است.

یوحنا 3:36 آنکه به پسر ایمان آورده باشد، حیات جاودانی دارد و آنکه به پسر ایمان نیاورد حیات را نخواهد دید، بلکه غضب خدا بر او می ماند.»

آنکه به پسر ایمان آورده باشد.

رومیان 6:23 زیرا که مزد گناه موت است، اما نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ماعیسی مسیح.

زیرا که مزد گناه موت است → اما نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ماعیسی مسیح.

(افکار شخصی من: رومیان ۶:۲۳ آیه محوری این کل مطالعه است. رومیان ۶:۲۳ یک جمله کوتاه با دو بخش است. گناه پاداشی دارد که باید پرداخت شود، و آن پاداش مرگ است. آن پرداخت به یکی از دو طریق انجام می شود. یا شخص آن پرداخت را شخصاً، برای همیشه، انجام می دهد، یا شخص آنچه را که عیسی از پیش پرداخت کرده، به عنوان هدیه دریافت می کند. این تمام انتخاب است. هیچ کس از انجام این انتخاب فرار نمی کند، زیرا انتخاب نکردن همان انتخاب کردن راه اول است. همه چیز در این مطالعه، از «بیایید انسان را بسازیم» در پیدایش ۱:۲۶ تا تخت پادشاهی در مکاشفه ۲۰، به سوی همین یک تصمیم پیش رفته است. هنوز وقت هست که این تصمیم گرفته شود. عیسی هنوز فرا می خواند.)

L6. کارهای رسولان 4:12 و در هیچ کس غیر از او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر آسمان به مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم.»

و در هیچ کس غیر از او نجات نیست → زیرا اسمی دیگر زیر آسمان به مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم.

بستن

مکاشفه یوحنا 22:17 روح و عروس می گویند: «بیا!» و هر که می شنود بگوید: «بیا!» و هر که تشنه باشد، بیاید و هر که خواهش دارد، از آب حیات بی قیمت بگیرد.

و روح و عروس می گویند: «بیا» → بیاید و هر که خواهش دارد، از آب حیات بی قیمت بگیرد.

یوحنا 3:17 زیرا خدا پسر خود را در جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد.

زیرا خدا پسر خود را در جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند → بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد.

(افکار شخصی من: آخرین دعوت در کتاب مقدس هیچ هزینه‌ای ندارد و به هر کسی پیشنهاد می‌شود. کلمه‌ای که به کار رفته «هر که» است. آن کلمه عمداً هیچ‌کس را بیرون نمی‌گذارد. بهترین شخصی که این مطالعه را می‌خواند، یا کسی که سال‌هاست نه گفته است را نیز بیرون نمی‌گذارد. عیسی، که همه این‌هاست، همان کسی است که می‌گوید بیا. تمام کاری که یک شخص باید انجام دهد این است که بیاورد و آب حیات را بگیرد.)

آزمون تمرینی

۱. پیدایش ۱:۲۶ — و خدا گفت: انسان را به صورت ما بسازیم:

- (a) موافق شبیه ما
- (b) اینک بسیار نیکو بود
- (ج) به صورت خدا او را آفرید

2. اشعیا ۷:۱۴ — اینک، باکره حامله شده، پسری خواهد زایید:

- (الف) و نامش را عیسی خواهی خواند
- (ب) و نامش را عمانوئیل خواهند خواند
- (c) و نام او را عمانوئیل خواهند خواند

داوران ۱۳:۲۲ — و مانوح به زن خود گفت: البته خواهیم مرد:

- (الف) زیرا مردی هستم ناپاک‌لب
- (ب) زیرا مکانی که در آن ایستاده‌ای زمین مقدس است
- (c) زیرا خدا را دیده‌ایم

۴. مزمور ۱۱۰:۱ — خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین،

- (الف) تا دشمنانت را پای‌انداز تو سازم
- (b) در میان دشمنانت حکمرانی کن
- (c) تا دشمنانت را پای‌انداز تو سازم

۵. عبرانیان ۱:۸ — اما در حق پسر می‌گوید که ای خدا تخت تو تا ابد آباد است:

- (a) عصای راستی، عصای پادشاهی توست
- (b) عصای ملکوت تو عصای راستی است
- (c) و حکومت بر دوش او خواهد بود

6. پیدایش ۸:۲۲ — خدا بره‌ای برای قربانی سوختنی برای خویشتن تدارک خواهد دید:

- (a) و آن را بر پسرش اسحاق نهاد
- (ب) پس هر دو با هم رفتند
- (c) آتش و هیزم را ببین

۷. دوم تسالونیکیان ۱:۹ — کسانی که به هلاکت جاودانی از حضور خداوند مجازات خواهند شد:

- (a) و از جلالِ قدرت او
- (ب) که همان مرگ دوم است
- (c) و از جلالِ عظمت او

کلید پاسخ: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

شاهدان پشت این پاسخ

این پاسخ بر صدای یک نویسنده استوار نیست. موسی، یوشع، نویسنده کتاب داوران، نویسنده کتاب‌های تواریخ، و داوود همگی در آن سهیم‌اند. اشعیا، میکاه، و ملاکی نیز چنین‌اند. متی، لوقا، و یوحنا نیز چنین‌اند. پطرس در روز پنطیکاست سخن می‌گوید. فیلیپس در جاده‌ای بیابانی سخن می‌گوید. پولس در هشت رساله می‌نویسد. نویسنده کتاب عبرانیان آن را به پایان می‌رساند. این پانزده صدا، در بیست و هشت کتاب از کتاب مقدس، از باب اول کتاب پیدایش تا باب آخر کتاب مکاشفه است. هر پانزده صدا درباره‌ی یک شخص، همان چیز را می‌گویند.

چگونگی انشعاب این مطالعه

چگونه سایه به سوی نور اشاره می‌کند: هیزمی که بر پشت اسحاق نهاده شد (پیدایش ۲۲:۶) و صلیبی که بر پشت پسر نهاده شد (یوحنا ۱۹:۱۷). سایه بر روی کوه ظاهر شد. بدن بیرون از شهر ظاهر شد.

کلمات چقدر اهمیت دارند: یک کلمه انگلیسی "خداوند" در مزمور ۱۱۰:۱ نشان‌دهنده دو کلمه متفاوت عبری است. این دو کلمه عبری عبارتند از یهوه (H3068) و ادون (H113). تمام استدلالی که عیسی در متی ۲۲:۴۵ مطرح کرد بر همین تفاوت استوار است.

→ این چگونه به تو مربوط می‌شود: عیسی تنها کسی نیست که آمد. عیسی تنها کسی نیست که خواهد آمد. عیسی همان کسی است که می‌خواهد اکنون در تو زندگی کند (کولسیان ۱:۲۷، غلاطیان ۳:۲۰).

این برای ابدیت چه معنایی دارد: مزد گناه، موت است. عطا خدا حیات جاودانی در خداوند ما عیسی مسیح است (رومیان ۶:۲۳). این‌ها تنها دو راهی هستند که انسان همواره بدهی گناه را می‌پردازد.

مسیر فرعی: مزمور ۱۱۰:۴ و کتاب عبرانیان باب ۷ به کل تعلیم کهنات ملک‌یصداق باز می‌شوند. این تعلیم پادشاهی و کاهنی را که در یک انسان ترکیب شده‌اند توصیف می‌کند، کهن‌تر از شریعت، که با سوگندی که خدا آن را پس نخواهد گرفت تضمین شده است. این تعلیم سزاوار یک مطالعه کامل جداگانه است.

→ مسیر جانبی: «ما» و «خود ما» در پیدایش ۱:۲۶، که با «یک یهوه» در تثنیه ۴:۶ کنار هم قرار می‌گیرد، دری به سوی مطالعه‌ی کامل الوهیت باز می‌کند. الوهیت یک خداست که پدر، پسر و روح‌القدس در سراسر کتاب مقدس به عنوان اقنوم‌های متمایز نامیده شده‌اند. این مطالعه فقط لبه‌ی آن مطالعه‌ی کامل را لمس کرد.

→ مسیر فرعی: دوم تسالونیکیان ۱:۷-۱۰ و مکاشفه ۱۹:۱۱-۱۶ راه را به سوی کل تعلیم بازگشت عیسی می‌گشایند. این تعلیم شامل قطعیت بازگشت عیسی، ناگهانی‌بودن بازگشت عیسی، و فرمان به هوشیار بودن برای بازگشت عیسی است. به‌روشنی بیان کن: کتاب‌مقدس قطعیت بازگشت عیسی را بیان می‌کند و از بیان زمان‌بندی بازگشت عیسی خودداری می‌کند (متی ۲۴:۳۶، اعمال ۱:۷). این خدمت نیز از بیان زمان‌بندی بازگشت عیسی خودداری می‌کند.

مسیر فرعی: پیدایش ۳:۱۵، ذریت زن، به کل رشته ذریت وعده‌داده‌شده باز می‌شود. این رشته از میان ابراهیم (پیدایش ۲۲:۱۸)، از میان داوود (مزمور ۱۳۲:۱۱) می‌گذرد، و در غلاطیان ۳:۱۶ آشکارا نام برده شده است.

مکاشفه‌ای ممکن: یعقوب در پیدایش ۳۲ از آن کشتی‌گیرنده نام خودش را پرسید و پاسخ به او داده نشد (پیدایش ۳۲:۲۹). مانوآح از فرشته خداوند نام خودش را پرسید و به او گفته شد که نام او پلی (H6383) است، شگفت‌انگیزتر از آنکه دانسته شود (داوران ۱۳:۱۸). سپس اشعیا می‌گوید که فرزندی که برای ما زاده می‌شود، عجیب، پله (H6382)، از همان ریشه، خوانده خواهد شد (اشعیا ۹:۶). نامی که در عهد عتیق بازداشته شده بود، بر نوزادی اعلام می‌شود. در پایان کتاب مقدس، هنگامی که عیسی از آسمان بیرون می‌آید، او همچنان نامی دارد که هیچ‌کس آن را نمی‌داند مگر خود او (مکاشفه ۱۹:۱۲). نام داده شده است، و این نام همچنان عمیق‌تر از آنچه در این مطالعه بیان شده است.

یک دعوت باز — هر که هستی، به خواندن ادامه بده

برای خواندن این مطالعه لازم نیست مسیحی باشید. چیزهای بسیاری ممکن است شما را به اینجا کشانده باشد. شاید یک جستجو شما را به اینجا آورده باشد. شاید یک مجادله شما را به اینجا آورده باشد. شاید سؤالی که سال‌ها با خود حمل کرده‌اید شما را به اینجا آورده باشد. شاید کجکاوی درباره ایمان کسی دیگر شما را به اینجا آورده باشد. هرچه در این وب‌سایت است از آن شماست، رایگان، به زبان خودتان. ما هرگز نام شما را نمی‌پرسیم. ما هرگز کشور شما را نمی‌پرسیم. ما هرگز نمی‌پرسیم چه چیزی را باور دارید. یک مطالعه نمی‌تواند عیسی را به‌طور کامل توصیف کند. ما هرچه در توان داشتیم برای این پرسش گذاشتیم، و این مطالعه با این حال تنها یک راه را در کتاب مقدس پیمود. عیسی پیش از آغاز وجود داشت. عیسی اکنون وجود دارد. عیسی باز خواهد گشت. هیچ صفحه‌ای به‌تنهایی نمی‌تواند توصیف همه این‌ها را به پایان برساند. مطالعات بیشتری اینجا در انتظارند. مطالعاتی درباره رحمت اینجا در انتظارند. مطالعاتی درباره حکمت اینجا در انتظارند. مطالعاتی درباره معرفت اینجا در انتظارند. مطالعاتی درباره بردباری اینجا در انتظارند. مطالعاتی درباره دینداری اینجا در انتظارند. مطالعات بیشتری در راه است. این مطالعات را به هر ترتیبی که می‌خواهید بخوانید. منابع ما را در حین خواندن بررسی کنید. هر آیه در این مطالعات به‌طور کامل، از قصد، نوشته شده است. شما هرگز مجبور نیستید سخن ما را بپذیرید. می‌توانید هر آیه را خودتان بسنجید.

پس از این یکی، دعوتی دیگر می‌آید. ما وانمود نمی‌کنیم که آن دعوت پنهان است. آن دعوت، مطالعه‌ای است درباره اینکه انسان برای نجات یافتن باید چه کند. اگر می‌خواهید همین حالا آن را بخوانید، همین حالا بخوانید. اگر ترجیح می‌دهید نخست چیز دیگری بخوانید، نخست چیز دیگری بخوانید. کسی حساب آن را نمی‌گیرد. در هر صورت، در باز می‌ماند. پولس سخنان زیر را در شهری گفت که پر بود از مذبح‌هایی برای خدایانی که خدای خود او نبودند. پولس این سخنان را به مردمی گفت که از او نخواستند بودند به آن شهر بیایند.

کارهای رسولان 17:26 و هر امت انسان را از یک خون ساخت تا بر تمامی روی زمین مسکن گیرند و زمانهای معین و حدودمسنکهای ایشان را مقرر فرمود (27) تا خدا را طلب کنند که شاید او را تفحص کرده، بیابند، با آنکه ازهیچ‌یکی از ما دور نیست. همه امت‌های انسان را از یک خون آفرید → تا خداوند را بطلبند و بیابند + او از هیچ‌یک از ما دور نیست.

کلیدواژه‌های عبری

“فرشته / پیام‌آور” — **H4397 malak** — فرستاده‌شده؛ پیام‌آور؛ فرشته

این واژه یک ماموریت را نام می‌برد، نه یک ذات را. این واژه برای انسان‌ها به کار می‌رود. این واژه برای پیامبران به کار می‌رود. این واژه برای موجودات آسمانی به کار می‌رود. این واژه به تنهایی هرگز به شما نمی‌گوید که شخص فرستاده‌شده چیست. این واژه به تنهایی فقط به شما می‌گوید که شخصی فرستاده شده است. متن اطراف کتاب مقدس باید بقیه آن را به شما بگوید. متن اطراف کتاب مقدس در این روایات بقیه آن را به شما می‌گوید.

“خدا” — **H430 elohim** — خدا؛ خدایان؛ خدای حقیقی

الوهیم شکلی جمع است. الوهیم بارها و بارها برای خدای واحد حقیقی، همراه با فعل‌های مفرد به کار رفته است. این کلمه به خودی خود حامل همان کمالی است که این مطالعه در پی بررسی آن است.

“یهوه” — **H3068 Yehovah** — نام عهدی خدا، که در ترجمه کینگ جیمز (KJV) به صورت یهوه با حروف بزرگ نوشته شده است

هر جا که در عهد عتیق کلمه «خداوند» با حروف بزرگ آمده است، یهوه نام عبری زیر آن کلمه انگلیسی است.

“خداوند” — **H113 adown** — ارباب؛ سرور؛ صاحب؛ کسی که حکومت می‌کند

در مزمور ۱۱۰:۱، صورت کلمه ادون به معنای «خداوند من» آمده است. ادون کلمه‌ای عبری متفاوت از یهوه است، همان خداوندی که در آن آیه با خداوند داود سخن می‌گوید.

“یک” — **H259 echad** — یک؛ متحد؛ اول

یک کلمه‌ای است که در عبارت «خداوند، خدای ما، یک خداوند است» به کار رفته است. یک کلمه‌ای است که برای نامیدن شام و صبح به عنوان یک روز به کار رفته است. یک کلمه‌ای است که برای یکی شدن مرد و همسرش به یک تن به کار رفته است.

“پسر یگانه” — **H3173 yachiyd** — تنها؛ یگانه؛ منفرد؛ عزیز

پیدایش ۲۲ اسحاق را سه بار جداگانه «پسر یگانه‌ات» می‌نامد. یاحید به معنای یگنا و بی‌همتاست.

“درخت” — **H6086 ets** — درخت؛ چوب؛ الوار؛ تخته؛ چوب‌دستی

یتص یک واژه عبری است که هم بر درخت زنده و هم بر چوب بریده‌شده دلالت می‌کند. یتص همان واژه‌ای است که برای هیزمی که ابراهیم بر اسحاق نهاد به کار رفته است.

“عجیب” — **H6382 pele** — شگفتی؛ عجیب؛ چیزی فراتر از درک

پله نخستین نامی است که در اشعیا ۹:۶ به آن کودک داده شده است.

“راز / عجیب” — **H6383 piliy** — شگفت‌انگیز؛ آن‌قدر شگفت‌انگیز که فهمیدنش ممکن نیست

Piliy کلمه‌ای است که فرشته خداوند برای توصیف نام خود به مانوئیل می‌دهد. Piliy از همان ریشه نام پله (pele) در اشعیا ۹:۶ گرفته شده است.

“باکره” — **H5959 almah** — یک زن جوان مجرد؛ یک باکره؛ یک دوشیزه

علمه کلمه‌ای است که در اشعیا ۷:۱۴ به کار رفته است.

“عمانوئیل” — **H6005 Immanuwel** — خدا با ماست

عمانوئیل نامی است که خود یک جمله کامل است. متی این نام را برای خواننده ترجمه می‌کند.

“سرور / امیر” — **H8269 sar** — شخصی سرور؛ رئیس؛ فرمانده؛ شاهزاده؛ حاکم

سر عنوانی است که مردی با شمشیر برهنه بیرون از اریحا برای خود ادعا می‌کند.

“من هستم” — **H1961 hayah** — بودن؛ وجود داشتن؛ شدن

هایه ریشه واژه‌ای است که زیربنای «من هستم آنکه هستم» در بوتئه سوزان است.

واژگان کلیدی یونانی

“کلمه” — **G3056 logos** — واژه؛ سخن؛ گفتار؛ بیان اندیشه

یوحنا انجیل یوحنا را با تولد آغاز نمی‌کند. یوحنا انجیل یوحنا را پیش از ابتدا آغاز می‌کند.

“ساکن شد” — **G4637 skenoo** — خیمه برپا کردن؛ اردو زدن؛ در خیمه زیستن

«و کلمه جسم گردید و میان ما ساکن شد.» این آیه، خدا را در حال زندگی در بدنی انسانی، همچون کسی که در خیمه‌ای ساکن است، توصیف می‌کند.

“یگانه زاده” — **G3439 monogenes** — فقط زاده شده؛ منحصر به فرد؛ تنها یکی از نوع خود

مونوگنس درباره‌ی پسر به کار رفته است. مونوگنس درباره‌ی اسحاق در عبرانیان ۱۱:۱۷ به کار رفته است.

“اعلام شده” — **G1834 exegeomai** — بیرون بردن؛ بیرون آوردن؛ به‌طور کامل بیان کردن؛ آشکار ساختن

هیچ‌کس خدا را ندیده است. پسر یگانه، خدا را به میان آورده تا در جایی آشکار دیده شود.

“مصالحه‌شده” — **G2644 katallasso** — تغییر یافتن از دشمنی به دوستی؛ بازگرداندن به لطف و رضایت

کاتالاسو در یک کلمه، تمام دلیل صلیب را بیان می‌کند.

“آشتی” — **G2643 katallage** — بازگرداندن لطف؛ گرد آوردن دوباره دو طرفی که از هم جدا شده بودند
کاتالاکه از همان ریشه‌ای می‌آید که کاتالاسو در بالا آمده است. کاتالاسو به عمل آشتی دادن اشاره دارد (بازگرداندن دوستی میان دو نفر که از هم جدا شده بودند). کاتالاکه به نتیجه‌ی آن آشتی اشاره دارد.

“آمزش” — **G859 aphasis** — فرستادنی؛ رهایی؛ آزاد کردن؛ آمزش
بدون ریختن خون، آمزش گناه نیست.

“راز” — **G3466 musterion** — رازی؛ چیزی که زمانی پنهان بود و اکنون آشکار شده است
در کتاب مقدس، راز هرگز معمایی نیست که باید حل شود. راز در کتاب مقدس، سری است که خدا تصمیم گرفته آن را آشکار سازد.

“انتقام” — **G1557 ekdikesis** — آنچه از عدالت صادر می‌شود؛ جبران کامل بی‌عدالتی
Ekdikesis کلمه‌ای است که در دوم تسالونیکیان ۱:۸ به کار رفته است. *Ekdikesis* به معنای خشم کنترل نشده نیست. *Ekdikesis* به معنای اجرای کامل عدالت است.

“نخست‌زاده” — **G4416 prototokos** — نخست‌زاده؛ نخست به دنیا آمده
پدر درباره پسر می‌گوید: «همه فرشتگان خدا او را پرستش کنند»

SOURCES & CREDITS

.Scripture: Old Persion Version Bible (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated

.Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEPbible TVTMS (CC BY 4.0)

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEPbible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);
Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain)

.Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1)

.SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) ©